Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 32 6 AUG. 1960
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Midas, de grote Boze Wolf, is weer 'ns bezig geweest van de week. Hij had van Wolfje gehoord dat die met z'n vriendjes, de drie biggetjes, naar de kermis in Duckstad zou gaan en je weet dat de Boze Wolf geen gelegenheid voorbij laat gaan om Knir, Knar en Knor te pakken te krijgen.

Wolfje was de deur nog niet uit of Midas begon in een grote kast te rommelen, haalde er wat kleren uit, greep een valse baard van een haakje en bond die voor. Hij trok een grote zwarte jas aan en zette een bolhoedje op. Zo zouden ze hem vast niet herkennen, dacht hij. Inmiddels waren de vier vriendjes op de kermis aangekomen en hadden het grootste plezier. Ze waren in de draaimolen geweest, in de zweefmolen, ze hadden ballen gegooid en stonden nu bij de botsautootjes te kijken. „Zullen we?" vroeg Wolfje.

„Ja!" riep Knir enthousiast en hij rende naar de kassa om kaartjes te halen. Hij had niet in de gaten dat achter hem iemand stond in een lange, zwarte jas, met een bolhoed op.. iemand met een baard, die óók een kaartje voor de botsautootjes kocht.

Wolfje en Knor kropen in een wagentje en Knir en Knar in een ander. Ze hadden reuze veel plezier, tot Knor opeens zag dat iemand in een rood autootje z'n twee broertjes in een hoek probeerde te drijven. Die iemand had een grote zwarte jas aan, waaronder een wolvestaart uitkwam!

„Geef mij 't stuur!" riep hij tegen Wolfje en zo hard hij maar kon reed hij op het rode autootje af. Met een geweldige klap botsten ze er boven op en de Wolf, die alleen maar oog had gehad voor de twee biggetjes en verder niets in de gaten had, werd uit het autootje geslingerd. Z'n baard vloog af en nu zagen ook Knir en Knar, wie hen steeds had achterna gezeten. Ze sprongen uit het autootje en renden met Knor naar huis. De grote Boze Wolf zat ze beteuterd na te kijken. „Nooit van m'n leven kruip ik weer in zo'n autootje!" was alles wat hij uit kon brengen.

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars- en winnaressen van de prijsvraag in no. 25.
1e prijs: R. Riekerk, **Manokwari (Ned. Nw. Guinea).**
2e prijs: J. de Schipper, **Catlantsoog.**
3e t/m 12e prijs: P. Fokker, **Uithuizen**; T. Jansen, **Velp**; E. Bongers, **Twello**; A. Vlaar, **Den Haag**; Cora Papeveld, **Zierikzee**; T. v. Homoed, **Driebergen**; H. Gaarels, **Enschede**; K. en Chr. v. Gool, **Zevenbergen**; J. v. d. Elst, **Delfgauw**; T. Maekman, **Hillegom.**
13e t/m 22e prijs: A. v. d. Begselaar, **Tilburg**; H. Coenen, **Hoensbroek**; A. Ascherman, **Rotterdam**; Mieke 't Hart, **Boskoop**; B. en M. Boon, **Amsterdam**; F. Sikkes, **Amstelveen**; J. den Hertog, **Oostzaan**; C. Voet, **Merksem (Belg.)**; E. Key, **Bussum**; G. Meulenberg, **Knokke (Blg.).**
De oplossing van prijsvraag no. 30 luidt: **WIE MET PEK OMGAAT WORDT ER MEE BESMEURD.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 32

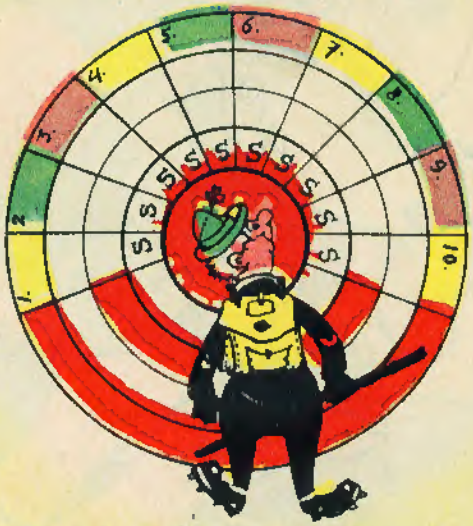

Van buiten naar binnen invullen: 1. kleine veertjes, 2. delfstof, 3. deel van het gezicht, 4. op een keer, 5. rivier, die zowel door België als door Nederland stroomt, 6. dokter, 7. stenen berg, 8. zuivelprodukt, 9. rivier in Duitsland, die parallel loopt met de Nederlandse grens, 10. niets. (Alle woorden eindigen op de letter S).

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de buitenste rij hokjes de naam van een land in Europa. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 11 augustus, als je in Nederland woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en, als je in België woont aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vermeld duidelijk je naam en adres en schrijf in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 32". Succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Genieten jullie allemaal van je vakantie, jongens en meisjes? En hebben jullie nog een klein beetje tijd over om mij een briefje te schrijven? Mijn adres is: **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam. Voor de jongens en meisjes die in België wonen: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donals Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal.

ARTHUR GOULOOZE, SLOTERMEER. Wat geef jij me altijd een moeilijke raadseltjes op. „Het kan lopen zonder voeten. Of het ziek is of gezond, het loopt altijd rond", zo was het toch, hè? Ik heb er lang over zitten denken, maar opeens schoot 't me te binnen, dat het wel 'ns een klok kon zijn! Goed?

COBIE KERS, ROTTERDAM. Ik heb de hartelijke groeten overgebracht aan Kwik, Kwek en Kwak. Ze waren er reuze blij mee. Zij hebben het wel zo vreselijk druk met vakantie-houden, dat is haast niet te geloven! Maar dat kun je zelf wel zien, volgende week in ons Vrolijk Weekblad.

DANIELLE HOFFMANN, KEERBEEGEN. Eéns in de twee weken staat er wel een stukje in ons Vrolijk Weekblad voor kleine koks en keukenprinsessen. Ik vind het leuk dat je toen zo'n „theespiegeltje" gemaakt hebt en dat het heerlijk smaakte, Danielle. Ik ben benieuwd hoe je de „Marmerletjes" van deze week vindt!

TEUNTJE DE VISSER, DINTELOORD. Nog één weekje geduld, Teuntje. Volgende keer staat er in ons Vrolijk Weekblad niet alleen een verhaal van Knabbel en Babbel, je grote vriendjes, maar óók een van kleine Wolf! Fijn hè? Bedankt voor je leuke brief, hoor!

HENNIE VAN DE HEUVEL, ZALTBOMMEL. Ik vond het een paar bijzonder leuke tekeningen, die je me stuurde, Hennie. Tekenfilmpjes maken is moeilijk en het kost je erg veel tijd en werk. En tijd heb je nú wel, in de vakantie, maar als de school weer begint, zal dat wel afgelopen zijn, denk ik.

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen. winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" snijplank.

WALT DISNEYS

Donald Duck

WAAR ER IN DUCKSTAD OOK BRAND UITBREEKT, DE VRIJWILLIGE BRAND-WEER GAAT ER OP AF. OF HET NU EEN HUIS IS DAT IN BRAND STAAT OF EEN SCHIP, DWARS DOOR DE VLAMMEN STORMEN ZE OM TE RED-DEN WAT ER NOG TE REDDEN VALT EN DE BRAND TE BLUSSEN!

VLUG, BRANDWEERMAN DUCK, DE TRAP OP! OP DE DERDE VERDIEPING ZIT NOG EEN HELE FAMILIE! GAUW!!

JA, COMMAN-DANT! IK BEN AL HAAST BOVEN!

HA, EEN HELE FAMILIE MOET GERED WORDEN, EN WIE WORDT ER OP AFGESTUURD? IK! BRAND-WEERMAN DUCK! DAT BE-WIJST TOCH MAAR EVENTJES HOE GOED IK BEN!

HALLO! IS HIER IEMAND? ANTWOORDT U ALSTUBLIEFT, DAN KAN IK U TENMINSTE IN AL DIE ROOK VINDEN!

MIA-A-AUW! MIAUW!

MIA-A-OEW!

MIAUW!

LIEVE HELP! HOE KAN IK DIE FAMILIE NU REDDEN ALS AL DIE KATTEN BOVENOP ME BLIJVEN ZITTEN?!

JE HEBT DE FAMILIE GERED, BRANWEER-MAN DUCK... DIE KATTEN ZIJN DE FAMILIE!

GOED, GOED! IK HEB EEN KATTENFAMILIE GERED, MAAR ER ZAL EENS EEN DAG KOMEN DAT IK IETS WERKELIJK HELDHAFTIGS KAN DOEN EN ...EH... DAT WIL ZEGGEN... IK HOOP TENMINSTE DAT ZO'N DAG OOIT KOMT!

MOET JE ZIEN HOE HARTELIJK IEDEREEN TEGEN DE MENSEN IS, DIE IN HET AFGEBRANDE HUIS WOONDEN!

ARME TOM EN HANNEKE! WIJ HEBBEN NOG EEN KAMER OVER, KOMEN JULLIE VANNACHT MAAR BIJ ONS!

DAN ZAL IK METEEN EVEN WAT KLEREN EN DEKENS VOOR JULLIE HALEN!

JULLIE KUNNEN OOK WEL BIJ ONS KOMEN!

EN WIE BEKOMMERT ZICH OM DE DAPPERE BRANDWEERMANNEN? NIEMAND!

GEEN MENS. DAAR GAAN ZE... MOE, ZONDER OOK MAAR EEN BEDANKJE! VERGETEN.

HOU JE GOED VAST, MANNEN! ALS EEN VAN JULLIE VAN DE WAGEN VLIEGT, KUNNEN WE OMKEREN OM HEM OP TE HALEN EN DAAR HEB IK GEEN ZIN IN!

DENK ER OM, NIEMAND GAAT NAAR HUIS VOOR WE DE BRANDSLANGEN HEBBEN OPGEHANGEN, ZODAT ZE WEER KUNNEN DROGEN!

BRANDWEER

EN JIJ, DUCK, WAST DE MODDER VAN DE WAGEN. EN VERGEET NIET DE BENZINETANK BIJ TE VULLEN, HOOR!

DAARNA MOETEN DE SPUITEN NOG AFGEVEEGD EN OPGEPOETST WORDEN EN DAN PAS KUNNEN WE ALLEMAAL WEER NAAR HUIS!

DOODMOE KOMT DE BRANDWEERMAN THUIS, KLEEDT ZICH UIT EN WIL IN BED STAPPEN, EINDELIJK 'NS UITRUSTEN... MAAR WAT GEBEURT ER DAN?

ZZZZZ... NAAR BED... ZZZZ.... SLAPEN...

ÈÈÈÈ

OE-È

DE SIRENE GAAT, OOM DONALD! ER IS WEER EEN BRAND, HELEMAAL AAN DE ANDERE KANT VAN DE STAD! BIJ DE HAVEN! VLUG!

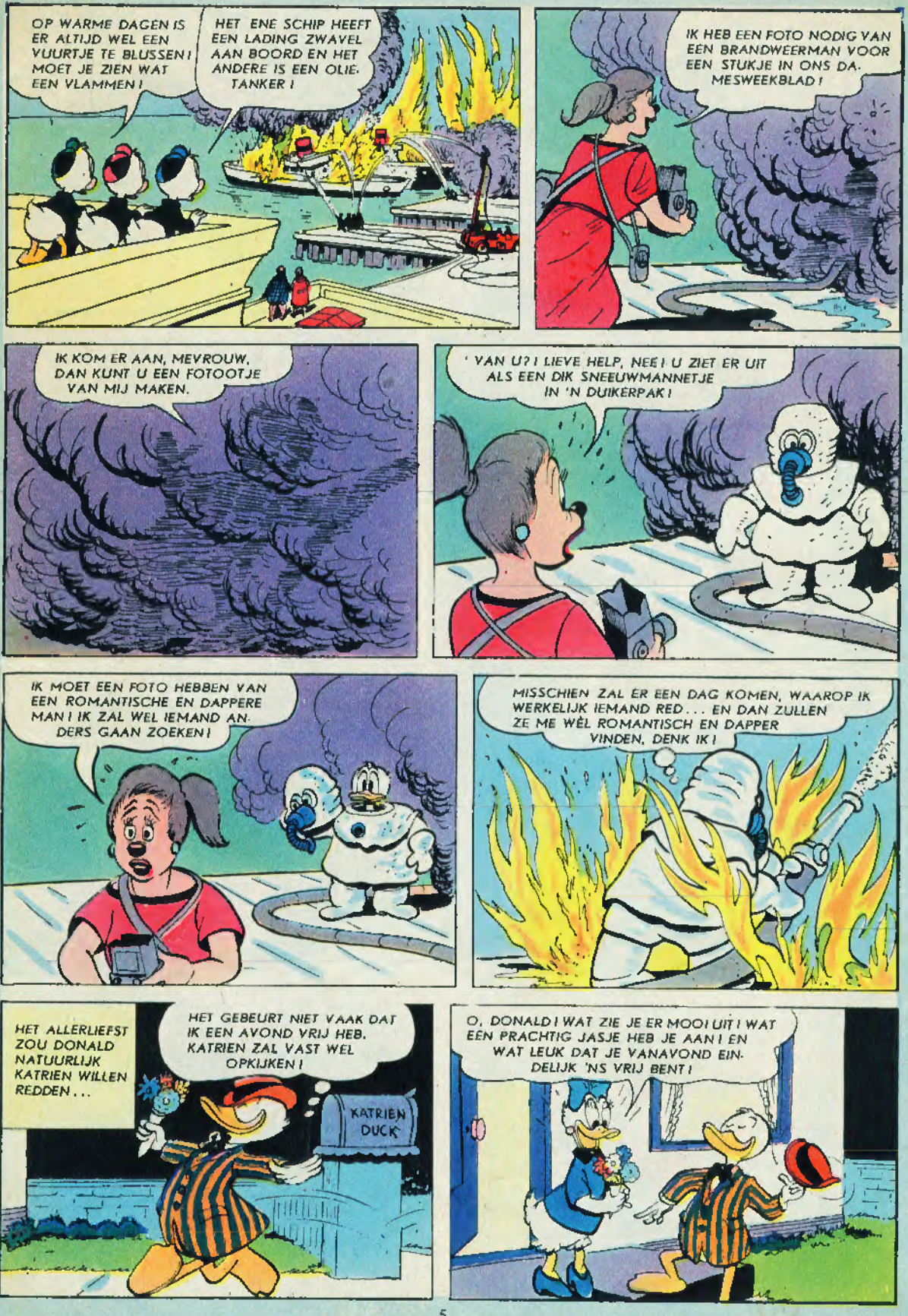
OP WARME DAGEN IS ER ALTIJD WEL EEN VUURTJE TE BLUSSEN! MOET JE ZIEN WAT EEN VLAMMEN!
HET ENE SCHIP HEEFT EEN LADING ZWAVEL AAN BOORD EN HET ANDERE IS EEN OLIE-TANKER!
IK HEB EEN FOTO NODIG VAN EEN BRANDWEERMAN VOOR EEN STUKJE IN ONS DAMESWEEKBLAD!
IK KOM ER AAN, MEVROUW, DAN KUNT U EEN FOTOOTJE VAN MIJ MAKEN.
' VAN U?! LIEVE HELP, NEE! U ZIET ER UIT ALS EEN DIK SNEEUWMANNETJE IN 'N DUIKERPAK!
IK MOET EEN FOTO HEBBEN VAN EEN ROMANTISCHE EN DAPPERE MAN! IK ZAL WEL IEMAND ANDERS GAAN ZOEKEN!
MISSCHIEN ZAL ER EEN DAG KOMEN, WAAROP IK WERKELIJK IEMAND RED... EN DAN ZULLEN ZE ME WÈL ROMANTISCH EN DAPPER VINDEN, DENK IK!
HET ALLERLIEFST ZOU DONALD NATUURLIJK KATRIEN WILLEN REDDEN...
HET GEBEURT NIET VAAK DAT IK EEN AVOND VRIJ HEB. KATRIEN ZAL VAST WEL OPKIJKEN!
KATRIEN DUCK
O, DONALD! WAT ZIE JE ER MOOI UIT! WAT EEN PRACHTIG JASJE HEB JE AAN! EN WAT LEUK DAT JE VANAVOND EINDELIJK 'NS VRIJ BENT!

IK ZAL EEN PLAAT OPZETTEN, DAN GAAN WE METEEN DANSEN!
HEB JE EIGENLIJK DE LAATSTE TIJD NOG PLATEN GEKOCHT?
VEEÈ
OE-È
DE SIRENE! ER IS BRAND, KATRIEN! IK MOET ER NAAR TOE, HET SPIJT ME!
HÈ, WAT IS DAT VERVELEND, DONALD! WAAROM GEBEURT DIT NU JUIST VAN AVOND?
DAG DONALD! VEEL PLEZIER. HOOR! IK HOORDE NET DE SIRENE EN TOEN BEN IK HIER NAARTOE GEKOMEN, ANDERS ZIT KATRIEN ZO ALLEEN. ZIE JE?
WAT EDELMOEDIG! JE BENT AL EVEN PARAAT ALS IK, ZEG! UITSLOVER!
VLUG, BRANDWEERMAN DUCK, SPRING OP DE WAGEN, ER IS GEEN TIJD MEER OM JE BRANDWEERPAK AAN TE TREKKEN! ER IS BRAND IN EEN FABRIEK VOOR GEITEHAREN MATTEN!
EN ALS GEITEHAREN EENMAAL BRANDEN, DAN NEMEN ZE NIET DE TIJD OM KALMPJES OP ONS TE WACHTEN!
LAAT MIJ DIT ZAAKJE MAAR EVENTJES OPKNAPPEN, COMMANDANT. U BENT EEN TE VEEL BELANGRIJK MAN OM U IN ZO'N VUUR ZEE TE STORTEN!
UCHE! UCHE! W-WAT EEN LUCHT! DIT STUK VAN DUCKSTAD ZAL VOORLOPIG WEL NAAR VERBRANDE GEITEHAREN BLIJVEN STINKEN, DENK IK! UCHE!!
NIET ALLEEN DIT STUK VAN DUCKSTAD, COMMANDANT, MAAR OOK DONALD DUCK EN Z'N NIEUWE JASJE!

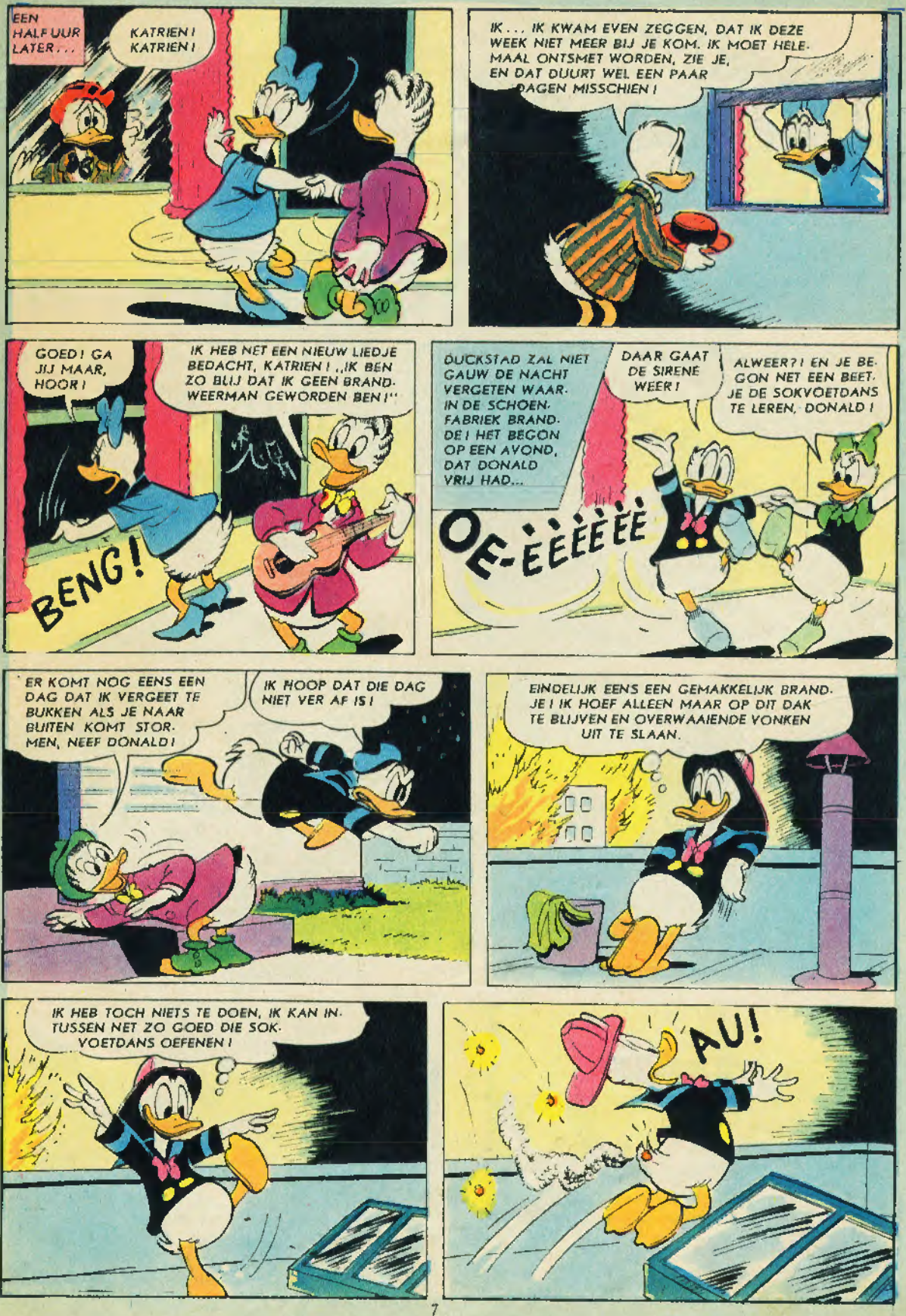
EEN HALF UUR LATER...
KATRIEN! KATRIEN!
IK... IK KWAM EVEN ZEGGEN, DAT IK DEZE WEEK NIET MEER BIJ JE KOM. IK MOET HELEMAAL ONTSMET WORDEN, ZIE JE, EN DAT DUURT WEL EEN PAAR DAGEN MISSCHIEN!
GOED! GA JIJ MAAR, HOOR!
IK HEB NET EEN NIEUW LIEDJE BEDACHT, KATRIEN! „IK BEN ZO BLIJ DAT IK GEEN BRANDWEERMAN GEWORDEN BEN!"
BENG!
DUCKSTAD ZAL NIET GAUW DE NACHT VERGETEN WAARIN DE SCHOENFABRIEK BRANDDE! HET BEGON OP EEN AVOND, DAT DONALD VRIJ HAD...
OE-EEEEEE
DAAR GAAT DE SIRENE WEER!
ALWEER?! EN JE BEGON NET EEN BEET. JE DE SOKVOETDANS TE LEREN, DONALD!
ER KOMT NOG EENS EEN DAG DAT IK VERGEET TE BUKKEN ALS JE NAAR BUITEN KOMT STORMEN, NEEF DONALD!
IK HOOP DAT DIE DAG NIET VER AF IS!
EINDELIJK EENS EEN GEMAKKELIJK BRAND. JE! IK HOEF ALLEEN MAAR OP DIT DAK TE BLIJVEN EN OVERWAAIENDE VONKEN UIT TE SLAAN.
IK HEB TOCH NIETS TE DOEN, IK KAN INTUSSEN NET ZO GOED DIE SOKVOETDANS OEFENEN!
AU!

KREKS!
TSJOMP!
WOMP!
ZOEF!
A-AU! HELLUP!
TSJOMP!
LATER...
IK ...EH... IK KAN VOORLOPIG DE SOKVOETDANS NIET MET JE DOEN, KATRIEN. IK ZAL EERST MOETEN WACHTEN TOT IEMAND DIE SCHOENEN HEEFT LOSGESNEDEN.
IK HOOP DAT JE NIET BOOS OP ME BENT?
BOOS? HOE KOM JE ER BIJ, DONALD! GUUS KAN HET AL BETER DAN JIJ!

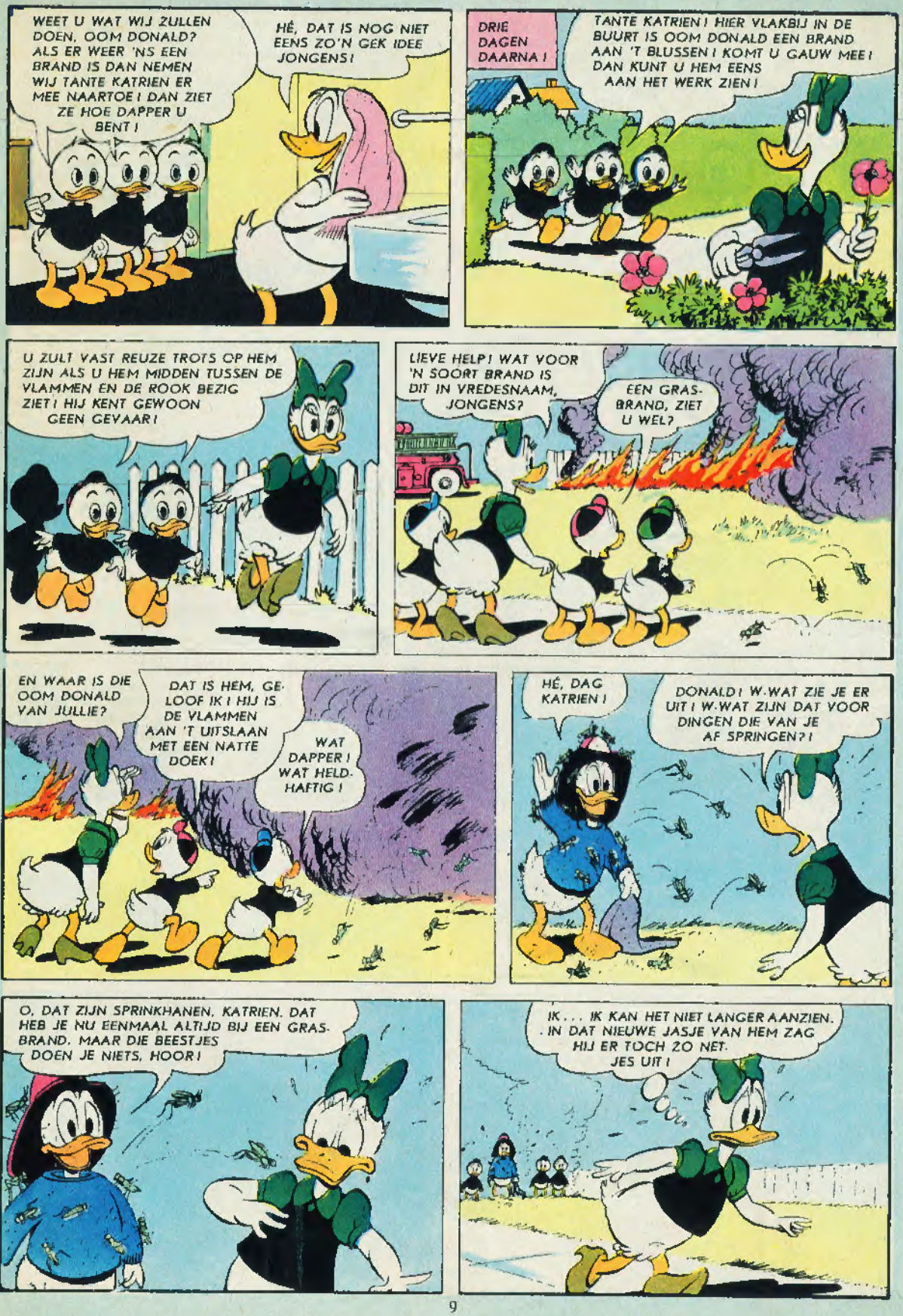
WEET U WAT WIJ ZULLEN DOEN, OOM DONALD? ALS ER WEER 'NS EEN BRAND IS DAN NEMEN WIJ TANTE KATRIEN ER MEE NAARTOE! DAN ZIET ZE HOE DAPPER U BENT!
HÉ, DAT IS NOG NIET EENS ZO'N GEK IDEE JONGENS!
DRIE DAGEN DAARNA!
TANTE KATRIEN! HIER VLAKBIJ IN DE BUURT IS OOM DONALD EEN BRAND AAN 'T BLUSSEN! KOMT U GAUW MEE! DAN KUNT U HEM EENS AAN HET WERK ZIEN!
U ZULT VAST REUZE TROTS OP HEM ZIJN ALS U HEM MIDDEN TUSSEN DE VLAMMEN EN DE ROOK BEZIG ZIET! HIJ KENT GEWOON GEEN GEVAAR!
LIEVE HELP! WAT VOOR 'N SOORT BRAND IS DIT IN VREDESNAAM, JONGENS?
EEN GRAS-BRAND, ZIET U WEL?
EN WAAR IS DIE OOM DONALD VAN JULLIE?
DAT IS HEM, GELOOF IK! HIJ IS DE VLAMMEN AAN 'T UITSLAAN MET EEN NATTE DOEK!
WAT DAPPER! WAT HELDHAFTIG!
HÉ, DAG KATRIEN!
DONALD! W-WAT ZIE JE ER UIT! W-WAT ZIJN DAT VOOR DINGEN DIE VAN JE AF SPRINGEN?!
O, DAT ZIJN SPRINKHANEN, KATRIEN. DAT HEB JE NU EENMAAL ALTIJD BIJ EEN GRAS-BRAND. MAAR DIE BEESTJES DOEN JE NIETS, HOOR!
IK... IK KAN HET NIET LANGER AANZIEN. IN DAT NIEUWE JASJE VAN HEM ZAG HIJ ER TOCH ZO NET. JES UIT!

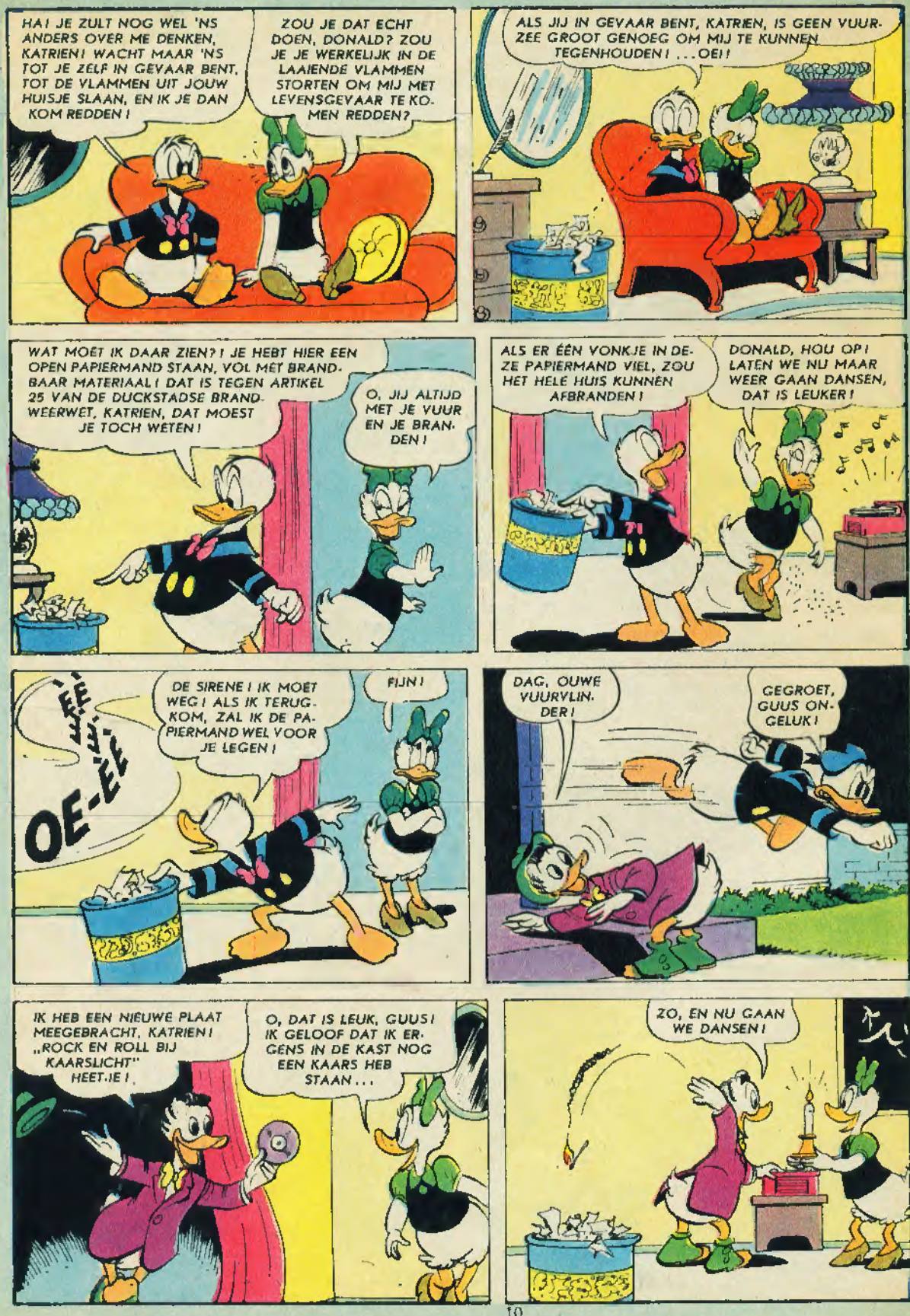
HA! JE ZULT NOG WEL 'NS ANDERS OVER ME DENKEN, KATRIEN! WACHT MAAR 'NS TOT JE ZELF IN GEVAAR BENT, TOT DE VLAMMEN UIT JOUW HUISJE SLAAN, EN IK JE DAN KOM REDDEN!
ZOU JE DAT ECHT DOEN, DONALD? ZOU JE JE WERKELIJK IN DE LAAIENDE VLAMMEN STORTEN OM MIJ MET LEVENSGEVAAR TE KOMEN REDDEN?
ALS JIJ IN GEVAAR BENT, KATRIEN, IS GEEN VUURZEE GROOT GENOEG OM MIJ TE KUNNEN TEGENHOUDEN! ...OE!!
WAT MOET IK DAAR ZIEN?! JE HEBT HIER EEN OPEN PAPIERMAND STAAN, VOL MÉT BRANDBAAR MATERIAAL! DAT IS TEGEN ARTIKEL 25 VAN DE DUCKSTADSE BRANDWEERWET, KATRIEN, DAT MOEST JE TOCH WETEN!
O, JIJ ALTIJD MET JE VUUR EN JE BRANDEN!
ALS ER ÉÉN VONKJE IN DEZE PAPIERMAND VIEL, ZOU HET HELE HUIS KUNNEN AFBRANDEN!
DONALD, HOU OP! LATEN WE NU MAAR WEER GAAN DANSEN, DAT IS LEUKER!
OE-ÉÉ
DE SIRENE! IK MOET WEG! ALS IK TERUGKOM, ZAL IK DE PAPIERMAND WEL VOOR JE LEGEN!
FIJN!
DAG, OUWE VUURVLINDER!
GEGROET, GUUS ONGELUK!
IK HEB EEN NIEUWE PLAAT MEEGEBRACHT, KATRIEN! „ROCK EN ROLL BIJ KAARSLICHT" HEET-IE!
O, DAT IS LEUK, GUUS! IK GELOOF DAT IK ERGENS IN DE KAST NOG EEN KAARS HEB STAAN...
ZO, EN NU GAAN WE DANSEN!

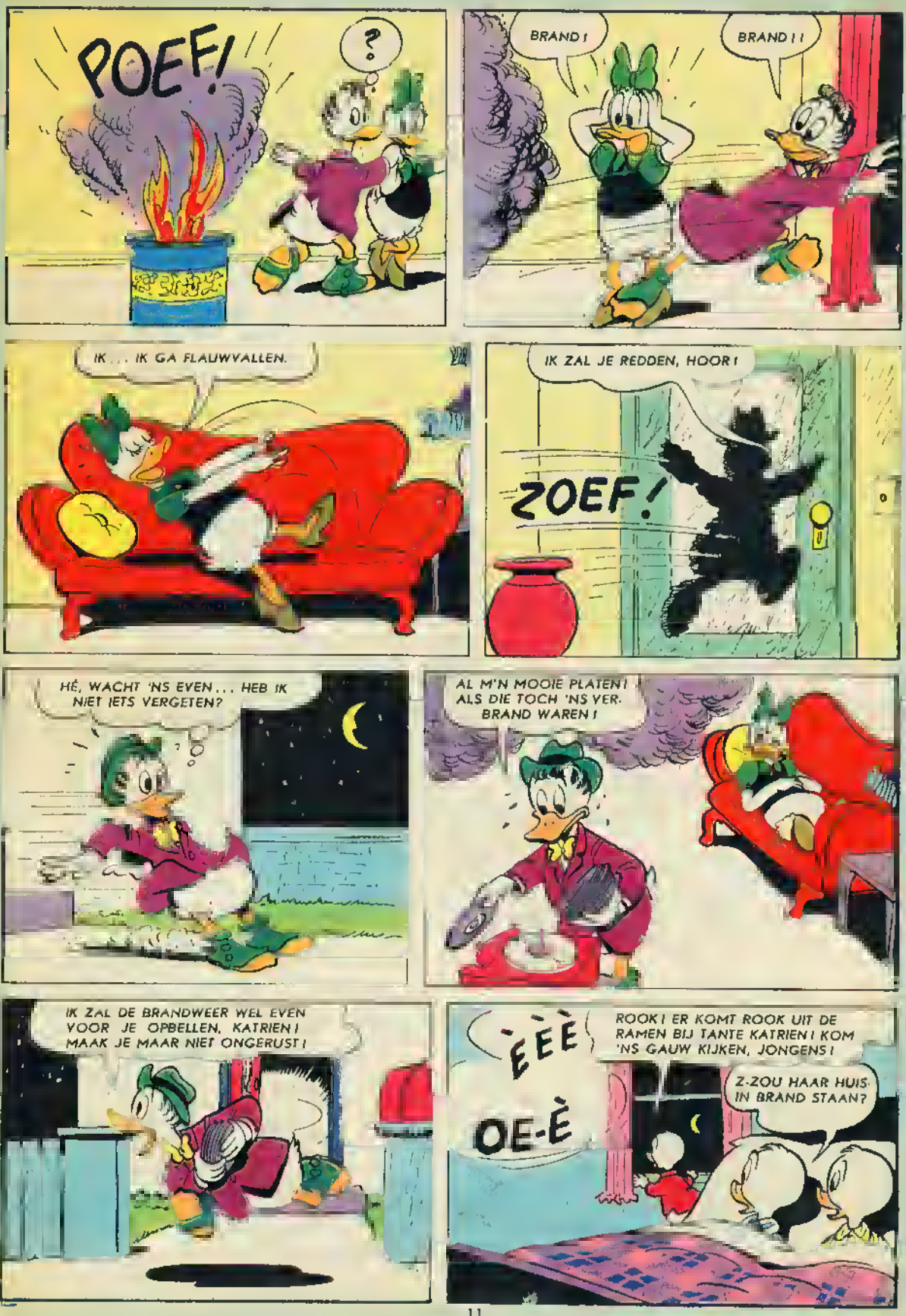
POEF!
?
BRAND!
BRAND!!
IK . . . IK GA FLAUWVALLEN.
IK ZAL JE REDDEN, HOOR!
ZOEF!
HÉ, WACHT 'NS EVEN . . . HEB IK NIET IETS VERGETEN?
AL M'N MOOIE PLATEN! ALS DIE TOCH 'NS VER-BRAND WAREN!
IK ZAL DE BRANDWEER WEL EVEN VOOR JE OPBELLEN, KATRIEN! MAAK JE MAAR NIET ONGERUST!
ÈÈÈ
OE-È
ROOK! ER KOMT ROOK UIT DE RAMEN BIJ TANTE KATRIEN! KOM 'NS GAUW KIJKEN, JONGENS!
Z-ZOU HAAR HUIS IN BRAND STAAN?

DIT IS EINDELIJK DE KANS WAAR OOM DONALD NU AL MAANDENLANG TE VERGEEFS OP HEEFT GEWACHT!
WE MOETEN HEM METEEN VERTELLEN DAT HIJ TANTE KATRIEN KAN REDDEN!

BRANDWEERMAN DUCK! BRANDWEERMAN DUCK! HET HUISJE VAN KATRIEN STAAT IN BRAND! NEEM DE MOTORSPUIT NUM. MER TWEE EN GA ER ZO GAUW MOGELIJK NAARTOE!
HET IS DUS TOCH ZO VER GEKOMEN! NU ZAL TANTE KATRIEN 'NS ZIEN HOE DAPPER OOM DONALD KAN ZIJN!

BRANDWEERMAN DUCK! WAAR ZIT JE? BRANDWEERMAN DUCK?!

MAAR DE BRAND DIE DONALD BESTREED, WAS UITGEBROKEN IN EEN GROTE SIGARENFABRIEK. EN JUIST IN DIT GEDEELTE VAN DE FABRIEK WAAR DE GOEDKOOPSTE SIGAREN LAGEN OPGESLAGEN...
OOOOOOH! W-WAT BEN IK ZIEK! IK KAN NIET MEER UIT M'N OGEN KIJKEN! OOH!

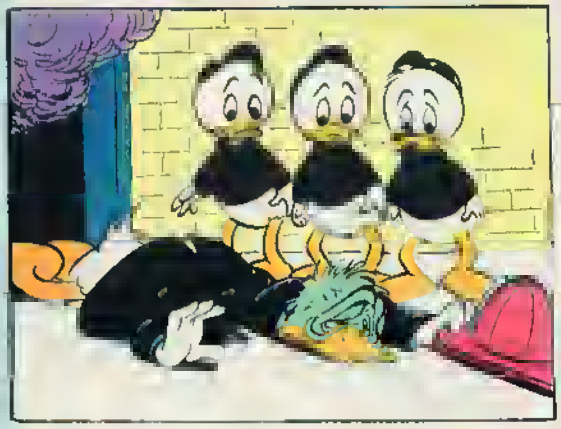

EN DAAROM WORDT KATRIEN NIET DOOR DONALD HAAR HUIS UITGEDRAGEN EN WORDT DE BRAND GEBLUST DOOR EEN VREEMDE BRANDWEERMAN, DIE EENVOUDIG EN VASTBERADEN DE BRANDENDE PAPIERMAND IN DE TUIN ZET.
DAT IS DAT DUS!

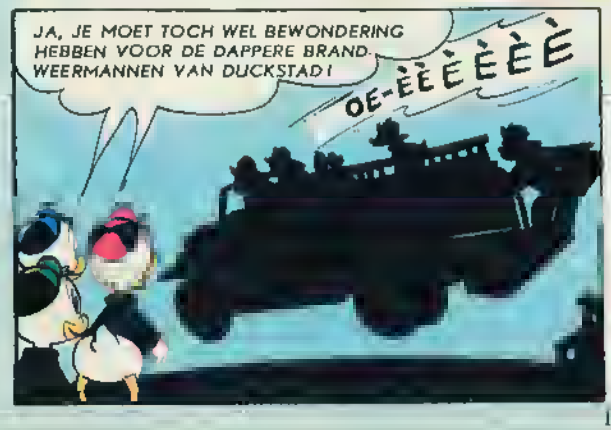
JA, JE MOET TOCH WEL BEWONDERING HEBBEN VOOR DE DAPPERE BRANDWEERMANNEN VAN DUCKSTAD!
OE-ÈÈÈÈÈÈÈ

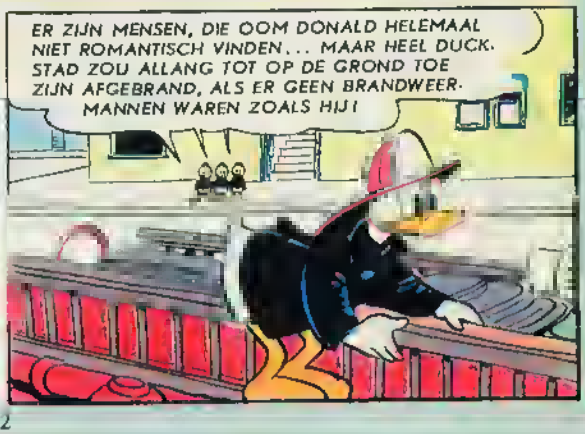
ER ZIJN MENSEN, DIE OOM DONALD HELEMAAL NIET ROMANTISCH VINDEN... MAAR HEEL DUCKSTAD ZOU ALLANG TOT OP DE GROND TOE ZIJN AFGEBRAND, ALS ER GEEN BRANDWEERMANNEN WAREN ZOALS HIJ!

Betjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Dit is een school waar in het Frans, Duits, Italiaans en Nederlands les wordt gegeven. De kinderen, die je er om heen ziet dansen, stellen de zes landen van Klein Europa voor.
Deze landen hebben elkaar in 1951 „de hand gereikt" en de Kolen- en Staal-Gemeenschap in het leven geroepen. Je begrijpt wel dat het personeel van deze KSG werd samengesteld uit ambtenaren van de zes deelnemende landen,

die daartoe met hun gezinnen naar Luxemburg verhuisden. De kinderen uit deze gezinnen moesten vanzelfsprekend naar school en voor hen heeft men de hier afgebeelde Europa-school gebouwd. Je kunt er Franse, Duitse, Nederlandse, Belgische en Italiaanse meisjes en jongens vinden en de voor deze school speciaal gemaakte boeken hebben een viertalige tekst.
Natuurlijk blijft deze veeltaligheid bij het onderwijs wel een kleine moeilijkheid, vandaar ook dat een HBS-A of -B in plaats van vijf, op de Europa-school zeven leerjaren telt.

LOPEN IN LONDEN!

Hoe druk het autoverkeer tegenwoordig in Londen op het spitsuur is, blijkt wel uit het volgende. Twee Londenaars besloten onlangs 'ns na te gaan wat vlugger zou zijn: per dráágstoel of per snelle sportauto op het drukste uur dwars door Londen. In de draagstoel nam een dame plaats en twee forse knapen bewogen de stoel in snelle pas voorwaarts. Achter het stuur van de sportauto kwam een bekwaam auto-coureur te zitten. Het resultaat was dat de draagstoel toch net een minuutje eerder de finish wist te bereiken dan de auto. Heus, lopen in Londen gaat sneller dan je denkt!

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

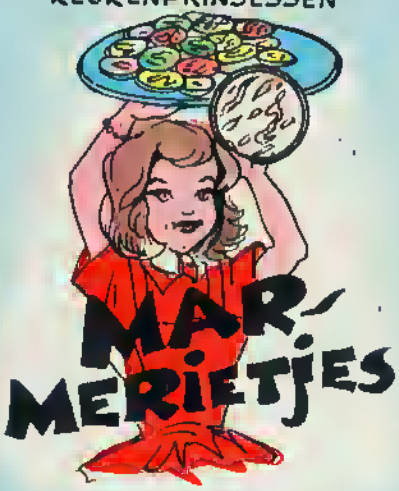

Hiervoor heb je nodig: een aantal ronde biskwietjes, wat poedersuiker en een beetje cacao. Zeef de poedersuiker in een kom en doe er, terwijl je roert, zoveel water bij dat het een heel dik, glad papje wordt. Verdeel dit papje in tweeën. De ene helft laat je wit. De andere helft verdeel je in drie gelijke hoeveelheden. Eén er van kleur je rood en één er van geel, met behulp van een paar druppels voedingskleurstof. Het derde deel vermeng je met een beetje gezeefde cacao. Bestrijk alle biskwietjes met het witte glazuur, laat dit goed hard worden en spuit er dan, met behulp van een stevig papieren zakje, waar je een heel klein puntje hebt afgescheurd, allerlei figuurtjes op met de gekleurde suikerstroop. Je kunt de gekleurde suiker ook opspuiten als het witte glazuur nog niet hard is geworden, dan lijkt het net of de koekjes gemarmerd zijn.

DUUR POESJE ZOEK!

Acht volledig bemande politie-auto's rukten uit en in hele straat werd gealarmeerd toen juffrouw Barret in Miami per telefoon de mededeling deed dat zij haar poes Irwin kwijt was en dat het dier een gouden, met diamanten ingelegde halsband om had, ter waarde van vijftigduizend gulden. De hele buurt werd uitgekamd en tenslotte vond men Irwin boven in een boom.
Toen bleek echter dat werkelijk niet alles goud is wat er blinkt, want de halsband van Irwin bestond wel uit glimmend metaal, maar was niet van goud en diamanten kwamen er helemaal niet aan te pas.... „Ja, maar als ik niet gezegd had dat die halsband zoveel waard was, zou er niemand naar mijn lieve Irwin zijn gaan zoeken," zei juffrouw Barret.

ACHTERUITKIJK-AUTO

Wie televisie heeft, heeft de toekomst, denkt men in Amerika, ook in de auto-industrie. Heel dure auto's gaat men daar nu namelijk van een speciaal soort televisie voorzien. Aan de achterzijde van de wagen wordt een camera aangebracht en wat deze „ziet" komt op een beeldscherm dat vlak voor de bestuurder van de auto zit. De achteruitkijkspiegel, tot nu toe een onmisbaar instrument in elke wagen, heeft dus zijn langste tijd gehad....

Een vader en moeder in Florida, die dertien kinderen hebben, gaven deze kinderen voornamen in de volgorde van de letters van het alfabet.
Zo kreeg de oudste zoon een naam die met een A begint en één die een B als beginletter heeft; in het Nederlands dus bijvoorbeeld: Arie Barend. Van de tweede zoon beginnen de namen met een C en een D. Bij ons dus Cornelis Dirk. Kun je nu zelf verder gaan en voornamen noemen tot en met de letter Z?

TELEFOONBOEK CONFETTI

De telefoonboeken in de openbare telefooncellen in New York moeten om de twee dagen vernieuwd worden, daar er steeds mensen zijn die er bladzijden uitscheuren omdat er nummers op voorkomen, die ze willen onthouden. Van de oude telefoonboeken wordt confetti gemaakt, die men uit de wolkenkrabbers laat neerdwarrelen bij de verwelkoming van een staatshoofd of een ander belangrijk iemand.

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Klukkluk heeft gesnoept van een wonderzalfje van Sjelk All Ben Ghall. Daardoor is hij zo licht geworden als de lucht en moet hij voortdurend aan een touw vastgebonden worden om niet hulpeloos weg te zweven! De directeur van het circus vindt het prachtig, hij geeft Klukkluk de naam: Eerste-Zwevende-LUCHT-INDIAAN en dagenlang is het circus propvol mensen, die allemaal komen kijken hoe Klukkluk omhoog zweeft tot het nokje van de tent.... Klukkluk is nu een beroemde Indiaan....

9. KLUKKLUK BEREIKT HET TOPPUNT!

„WAAR blijft Klukkluk toch?" zegt Mammaloe voor de vijfde keer. „Hij komt toch altijd eten op zondag! De torenklok wijst al bijna halfzeven! Snap jij er iets van, Pipo?"

Pipo schudt zijn hoofd en kijkt naar de tafel, waar de gebakken aardappeltjes koud staan te worden. Het is al jarenlang de gewoonte, dat zijn vriend Klukkluk op zondag bij hen op hun zolderkamertje komt eten! Doordeweeks slaat hij het weleens over, maar 's zondags heeft hij nog nooit verzuimd! Hij brengt altijd een lollie voor Petra, een bosje bloemen voor Mammaloe en een peertje voor Pipo mee en het is altijd reuze gezellig! Ze praten dan over het circus en Klukkluk vertelt over het wilde westen en ze doen een spelletje ganzebord.

„Mammaloe," zegt Pipo opeens, „Ik denk niet, dat Klukkluk vandaag komt! Die malle Indiaan heeft het zo druk aan zijn hoofd gekregen, dat hij ons gewoon vergeet!"

„Toe nou, Pipo," roept Mammaloe, „nu moet je geen kwaad spreken van je beste vriend! Het is niets voor Klukkluk om ons in de steek te laten! Omdat hij nu toevallig die zweefkunst kan, daarom is het hem toch nog niet naar zijn hoofd gestegen! Nee, hoor, je zult zien dat Klukkluk best komt, hij heeft misschien alleen maar de tram gemist! Stil eens.... ja.... ik hoor al wat op de trap, zie je nou wel, Pipo!"

De deur gaat open, het is inderdaad Klukkluk, die binnenstapt! Maar hij is niet alleen, vlak achter hem met het touw in de hand, dat om Klukkluks middel geknoopt is, volgt.... de Dikkedeur! Pipo wordt wit van schrik!

„Hoe kan je dat nou doen, Klukkluk?" roept hij, „waarom breng je die malle appelflap van een directeur mee, je weet toch dat we die man hier liever niet zien! Dag directeur, neem een stoel en ga zitten!"

„Nee nee, Pipo!" roept de directeur, „Ik ga niet zitten, Ik blijf maar even, hoor!"

„Dat is fijn," zegt Mammaloe, „ik was al bang, dat u mee wou eten, ik heb niet genoeg en u bent altijd zo'n vreselijke slok-op, hè!"

„Nee, mevrouwtje!" zegt de directeur, „maak u geen zorgen over mij, ik heb vandaag trek in lekker eten, ziet u en daarom ga Ik in een heel duur restaurant dineren! En Klukkluk gaat met mij mee, nietwaar Klukkluk?"

„Eh, ja, dat zijn te zeggen, het zit zo...." hakkelt de zweef-Indiaan, „je moeten inderdaad maar niet meer op mij rekenen met de soep en de prak en de pudding, Mammaloe! Mij zijn nu ene grote beroemde artiest-kunstenaar geworden en geen nietsnuttige circus-Indiaantje meer, zie jij, en dus moeten mij nu ook voortaan eten in een dure hap-gelegenheid en.. en.. en..!"

„Zo is het!" roept de directeur, „je hebt ze flink de waarheid gezegd, dat brutale clowns-stel! Kom nou maar mee, Klukkluk! Goelenavond samen en eet smakelijk, haha!"

De directeur trekt Klukkluk aan het touw met zich mee, de deur slaat achter het tweetal dicht....!

Wel een minuut lang zitten Pipo en Mammaloe met open mond naar de

„Mij nu beroemde kunstenaar geworden en geen nietsnuttige Indiaan meer zijn! Mij nu ook voortaan eten in een dure hap-gelegenheid!"

deur te staren, waarachter hun vriendje verdwenen is! „Pipo!" zegt Mammaloe eindelijk, „was dat Klukkluk? Hij.... deed zo raar, net of hij te trots was om bij ons te eten! Dat.... dat is toch niets voor Klukkluk! Hij.... hij had geen bloemetjes voor me bij zich ook!"
Pipo zucht, Pipo snuit zijn neus, Pipo is zeer verdrietig. „Snapperdeflap!" zegt hij, „wat is die Klukkluk veranderd. De roem is hem naar zijn hoofd gestegen en de Dikkedeur maakt hem nog meer wijs! Klukkluk is een verwaande kwast geworden, Mammaloe! We kunnen er niets aan doen, we moeten maar afwachten hoe het verder gaat! Het leven is soms moeilijk, kom, laten we maar aan tafel gaan!"

Die middag is het circus natuurlijk weer tjokvol met toeschouwers, want de hele stad weet nu van het bestaan van de Zwevende Indiaan en iedereen wil hem met eigen ogen gezien hebben! Pipo zit op een

Boven: Op dat ogenblik scheurt het oude tentzeil en Klukkluk zweeft door het gat de lucht in! Rechts: „Het is een malle, rommelige Indiaan," mompelt Pipo, „maar ik laat hem toch niet zomaar wegwaaien, want ik ben nog altijd zijn beste vriend!"

kist in de gang en kijkt naar de tientallen mensen, die zich verdringen voor de kleedkamer van Klukkluk om een handtekening van die zeldzame Indiaan te bemachtigen. Pipo gaat nu zelf maar niet meer naar Klukkluk toe, de clown is toch wel een beetje boos, omdat Klukkluk het eten van Mammaloe niet goed genoeg meer vond! „Ze kookt het lekkerste van de hele wereld!" mompelt Pipo, „zo is dat!"
De voorstelling gaat weer van een leien dakje! De toeschouwers klappen beleefd in hun handen na alle nummers, maar als de kar verschijnt, waarop Klukkluk binnengereden wordt, is het gejuich en gestamp niet van de lucht! Pipo kijkt toe hoe de directeur met veel grote woorden de Zwevende Indiaan aankondigt, hij ziet de kist openklappen en Klukkluk omhoog zweven in het circus. Het publiek hotst van opwinding! „Daar gaat-ie weer!" mompelt Pipo. „Iedere keer is Klukkluk het hoogtepunt van de voorstelling.... het is niet goed voor hem!"
Ondertussen is Klukkluk in het nokje van het circus terecht gekomen, hoger kan hij niet, het tentzeil houdt hem tegen.... Trots ziet hij neer op die honderden juichende toeschouwers! Straks zal hij de touwladder pakken en zich naar beneden begeven en diepe buigingen maken voor het geachte publiek! „Het zijn jammer," zucht Klukkluk, dat mijn moeder Ugh mij niet zien kunnen nu! Dat zij nu niet zien hoe knap en hoogstaand haar zoon zijn! Wat mij presteren, hebben nog nooit 'n andere Indiaan gedaan, mij zijn een zeer...."
Op dat ogenblik scheurt het oude tentzeil achter Klukkluks hoofd en hij zweeft door het gat de lucht in!!!

HET is een vreselijk moment! De toeschouwers in 't circus begrijpen niet dadelijk wat er eigenlijk gebeurd is! Het ging ook zo vlug: het ene ogenblik zweefde daar boven in de tent nog de verlichte figuur van het Indiaantje en het volgende moment was er alleen nog maar een gat, waar doorheen men de lucht zag! De mensen op de bovenste rijen hebben wel een gil gehoord, die van Klukkluk afkomstig moet zijn, maar dat is alles!
Het publiek begint door elkaar te roepen en de directeur zwaait wanhopig met zijn armen! „Oh!" jammert hij, „mijn dure zweef-Indiaan is er vandoor, mijn broodwinning, wat een ramp, wat moet ik beginnen!" Pipo weet wel wat hij beginnen moet! Als eerste rent hij het circus uit, naar buiten! Hij kijkt naar de lucht, maar van Klukkluk is niets meer te zien....
„Sapperdeflap," hijgt Pipo, „de wind is zuidwest, Klukkluk is dus die kant uitgeblazen.... hij moet ergens boven de daken van de nieuwe woonwijk zweven.... Pipo bedenkt zich niet lang, hij grijpt een fiets en trapt de straten door, telkens omhoog kijkend of hij Klukkluk ergens ziet vliegen... „'t Is een malle, rommelige Indiaan," mompelt Pipo, „maar ik laat hem niet zomaar wegwaaien, ik ben toch nog altijd zijn vriend!"

Volgende week:
Achtervolging op de daken!

Walt Disney's

Willy Wortel

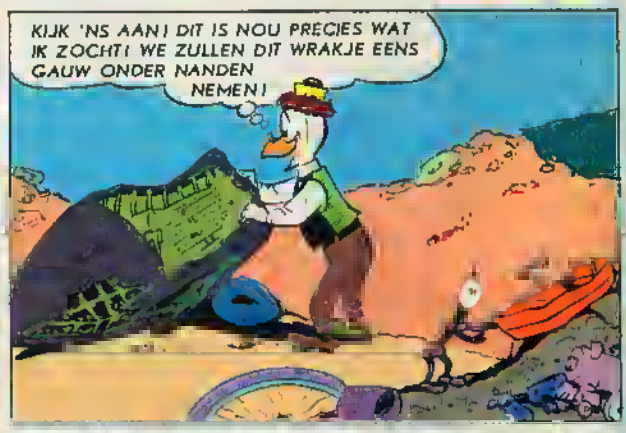

ZOALS IK AL ZEI, HET IS DE BOOT MET JUIST DAT BEETJE EXTRA KRACHT DIE DE WEDSTRIJD GAAT WINNEN... LET MAAR EENS OP!
VROEM
KLIK! KLIK! KLIK!

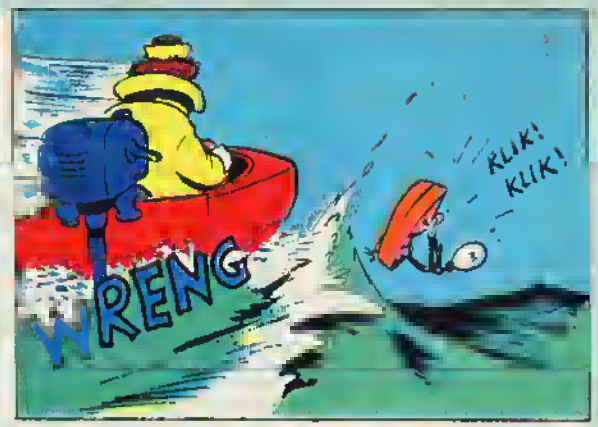
WRENG
KLIK! KLIK!

WAAR IS LAMPJE EIGENLIJK? OEI... ZO TE ZIEN ZOU IK ZEGGEN DAT ER NOG HET EEN EN ANDER AAN ZIJN BOOT VE BETERD MOET WORDEN!

DAGEN GAAN VOORBIJ EN DAN EINDELIJK BREEKT DE DAG VAN DE WEDSTRIJD AAN!
DAAR GAAN ZE, DAMES EN HEREN! WILLIE WORTEL LIGT AL MÉTERS OP DE ANDEREN VOOR!

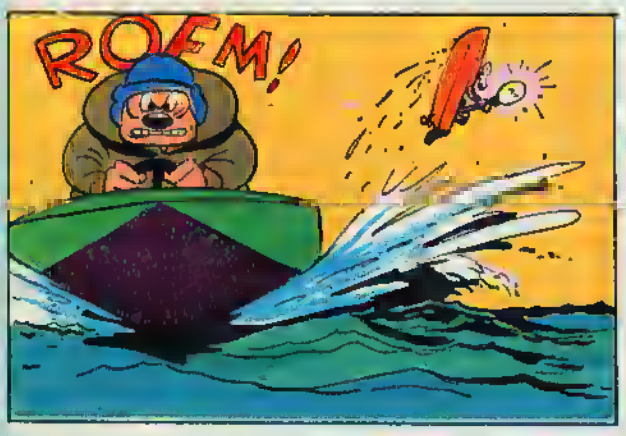
ROEM!

WILLIE DRAAIT DAAR AL OM DE EERSTE BOEI HEEN! DE ANDEREN LIGGEN VER, HEEL VER ACHTER!

NOG NOOIT HEEFT EEN BOOT ZO SNEL OP HET DUCKSTADSE MEER GEVAREN ALS DE PIJLSNELLE, RODE RACER VAN WILLIE WORTEL!!
PLOP

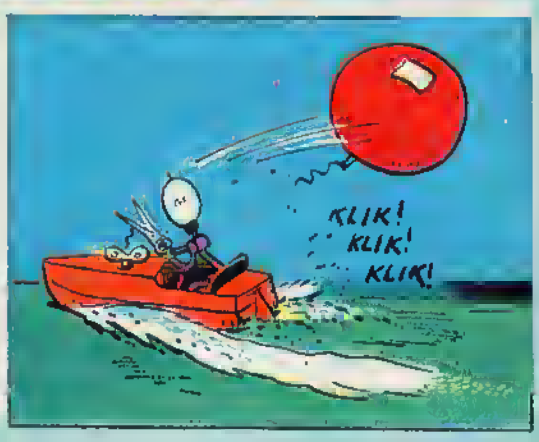
KLIK! KLIK! KLIK!

IK LIG NU AL BIJNA EEN RONDE VOOR! NU MOET IK TOCH 'NS PROBEREN OF IK NIET VOORBIJ DE ANDEREN KAN KOMEN. ZE ZULLEN WEL ONTZETTEND KWAAD ZIJN!
DAAR HEB JE 'T AL! TWEE VAN DE RACERS ZIJN AAN 'T ZIGZAGGEN OM MIJ ACHTER HUN BOOTJES TE HOUDEN!
IK HEB WEL VERWACHT DAT DIT SOORT DINGEN ZOU GEBEUREN EN DAAROM HEB IK EEN PAAR UITSCHUIF-BARE VLEUGELTJES IN DE ROMP INGEBOUWD..
IK GELOOF DAT ZE NOGAL GESCHROKKEN ZIJN TOEN IK ZO OVER ZE HEEN ZEILDE! ZE ZIJN OP ELKAAR GEBOTST EN HUN BOOTJES KUNNEN NAAR DE SLOPER!
NU ZIJN ER DUS NOG MAAR DRIE DEELNEMERS OVER, DIE TWEE DAAR EN IK! KIJK, ZE HEBBEN OPVOUWBARE MASTJES OPGERICHT! IK KAN DUS NIET OVER ZE HEEN...
MAAR ZO GEMAKKELIJK HOUDEN ZE MIJ NIET TEGEN! IK HEB OVERAL OP GEREKEND EN OOK EEN PAAR DUIKVINNEN AAN M'N BOOTJE GEMAAKT!
H-HIJ GAAT ONDER ONS D-DOOR!! MOET JE ZIEN! DAAR!
KIJK UIT! GOOI JE STUUR OM! VLUG!
DE BOTEN NUMMER VIER EN VIJF ZIJN TEGEN ELKAAR GEBOTST, ZO-DAT WILLIE WORTEL NU DE ENIGE OVERGEBLEVEN DEEL-NEMER IS!
KREKS!!

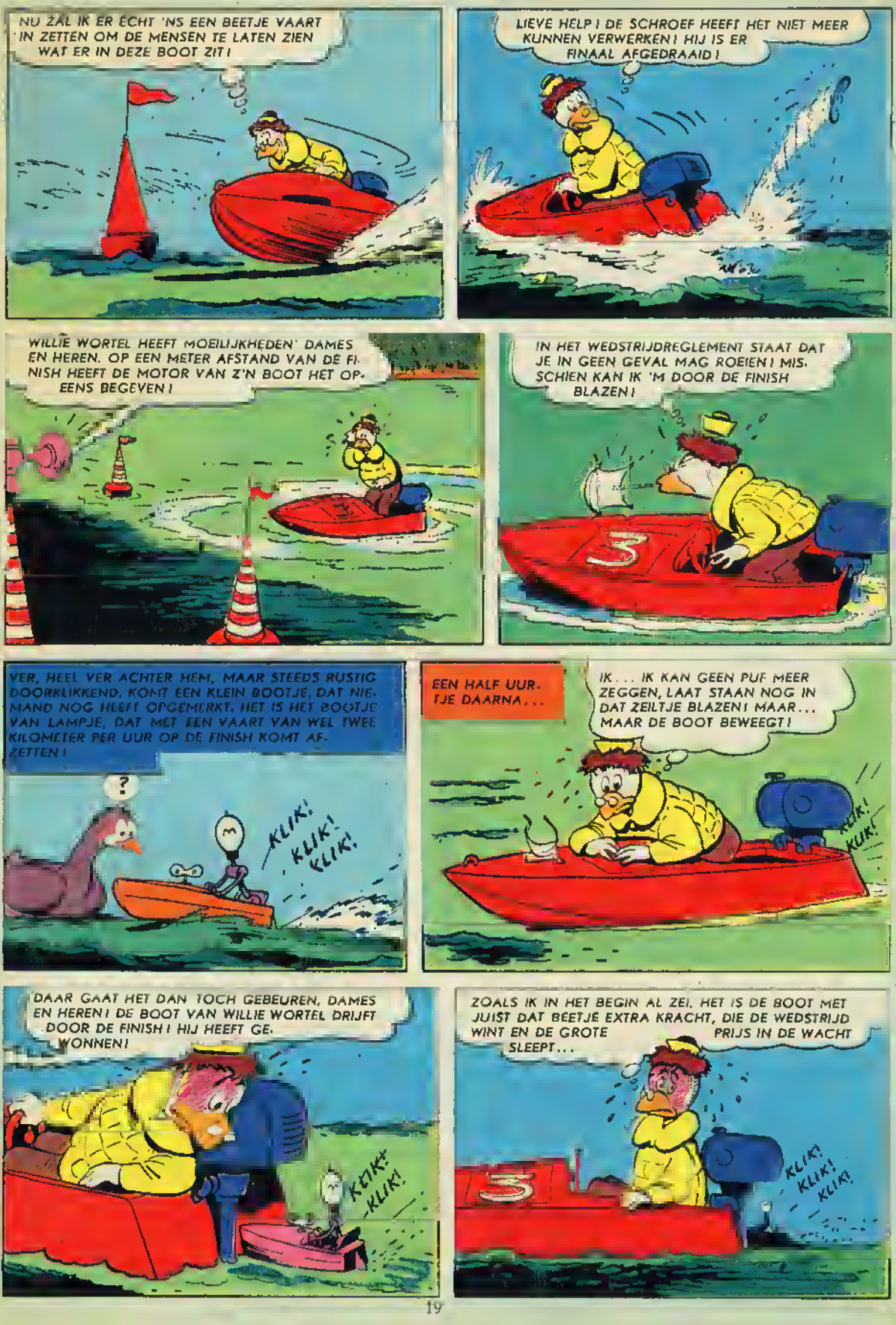
NU ZAL IK ER ECHT 'NS EEN BEETJE VAART IN ZETTEN OM DE MENSEN TE LATEN ZIEN WAT ER IN DEZE BOOT ZIT!
LIEVE HELP! DE SCHROEF HEEFT HET NIET MEER KUNNEN VERWERKEN! HIJ IS ER FINAAL AFGEDRAAID!
WILLIE WORTEL HEEFT MOEILIJKHEDEN' DAMES EN HEREN. OP EEN METER AFSTAND VAN DE FINISH HEEFT DE MOTOR VAN Z'N BOOT HET OPEENS BEGEVEN!
IN HET WEDSTRIJDREGLEMENT STAAT DAT JE IN GEEN GEVAL MAG ROEIEN! MISSCHIEN KAN IK 'M DOOR DE FINISH BLAZEN!
VER, HEEL VER ACHTER HEM, MAAR STEEDS RUSTIG DOORKLIKKEND, KOMT EEN KLEIN BOOTJE, DAT NIEMAND NOG HEEFT OPGEMERKT. HET IS HET BOOTJE VAN LAMPJE, DAT MET EEN VAART VAN WEL TWEE KILOMETER PER UUR OP DE FINISH KOMT AFZETTEN!
?
KLIK! KLIK! KLIK!
EEN HALF UURTJE DAARNA...
IK... IK KAN GEEN PUF MEER ZEGGEN, LAAT STAAN NOG IN DAT ZEILTJE BLAZEN! MAAR... MAAR DE BOOT BEWEEGT!
KLIK! KLIK!
DAAR GAAT HET DAN TOCH GEBEUREN, DAMES EN HEREN! DE BOOT VAN WILLIE WORTEL DRIJFT DOOR DE FINISH! HIJ HEEFT GEWONNEN!
KLIK! KLIK!
ZOALS IK IN HET BEGIN AL ZEI, HET IS DE BOOT MET JUIST DAT BEETJE EXTRA KRACHT, DIE DE WEDSTRIJD WINT EN DE GROTE PRIJS IN DE WACHT SLEEPT...
KLIK! KLIK! KLIK!

WALT DISNEY'S
PLUTO
WAT BEN JE TOCH EEN LUIE HOND, PLUTO! NOU, JE MOET HET ZELF OOK MAAR WETEN. GA JIJ MAAR SLAPEN, IK GA FIJN DE VOGELTJES HIER BEKIJKEN!
HUT
GEEUW!
VOGEL OBSERVATIE POST

SJONGE, WAT BEN IK MOE, ZEG! IK GELOOF DAT IK LANGZAMERHAND TE OUD WORD OM STEEDS MAAR WEER NAAR HET ZUIDEN TE TREKKEN!
KIJK KIJK! EEN AARDIG NESTJE!

GA 'NS EEN EINDJE OPZIJ, VRIEND LANGOOR! IK MOET MIJN MOEDE VLEUGELS EVENTJES WAT RUST GUNNEN, HOOR!

WAF! WOEF!
HM, ZOLANG DAT BEEST DAAR BLIJFT STAAN BLAFFEN ZAL IK WAARSCHIJNLIJK GEEN OOG DICHT KUNNEN DOEN.

HET IS TOCH WEL ERG. NERGENS KUN JE RUST VINDEN TEGENWOORDIG. IK ZAL DE MAND ERGENS IN HET TOPJE VAN EEN BOOM PLAATSEN.
GR-R!

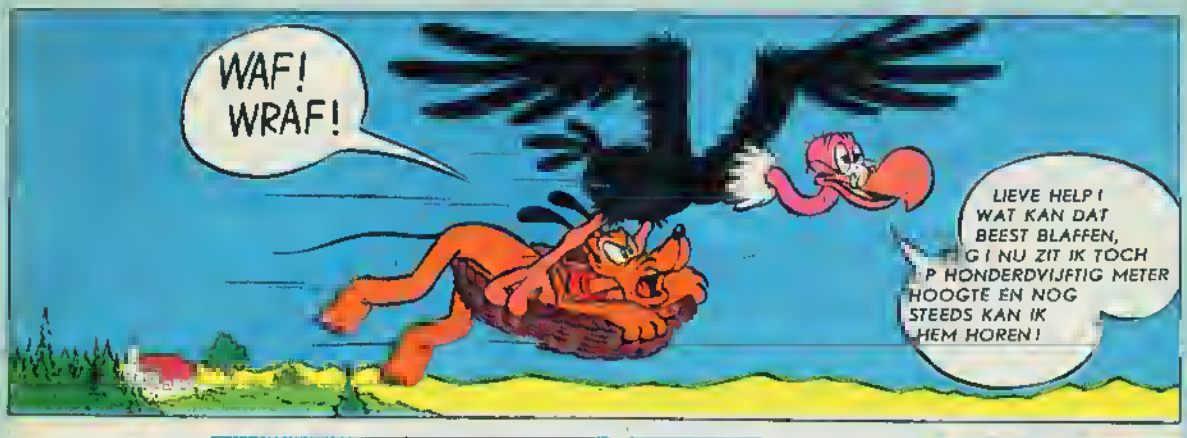
WAF!
WRAF!
LIEVE HELP! WAT KAN DAT BEEST BLAFFEN, G'I NU ZIT IK TOCH P HONDERDVIJFTIG METER HOOGTE EN NOG STEEDS KAN IK HEM HOREN!

150 METER?!!
WA-OEW!

OOOOOOOOOOEW
NEE MAAR, WIE HEEFT JOU TOESTEMMING GEGEVEN OM AAN BOORD TE KOMEN?

IK MOET ZIEN DAT IK VAN DIE VER-STEKELING AFKOM... EN LIEFST HEEL GAUW!

HMMM...
AJAX VLIEGTUIG FABRIEK

GOEDE REIS VERDER, HOOR!
!

WAAA-OEW!

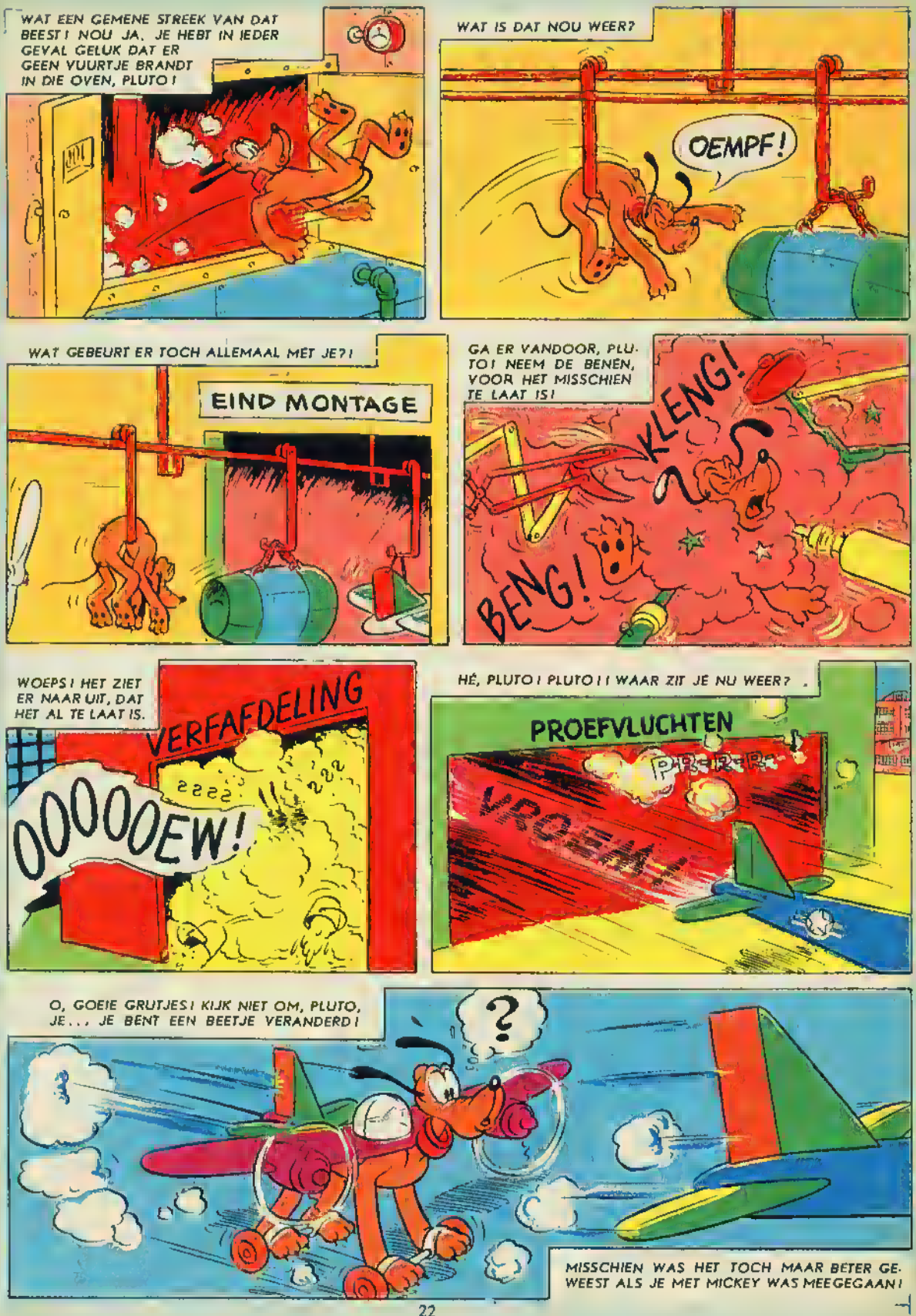
WAT EEN GEMENE STREEK VAN DAT BEEST! NOU JA, JE HEBT IN IEDER GEVAL GELUK DAT ER GEEN VUURTJE BRANDT IN DIE OVEN, PLUTO!
WAT IS DAT NOU WEER?
OEMPF!
WAT GEBEURT ER TOCH ALLEMAAL MÉT JE?!
EIND MONTAGE
GA ER VANDOOR, PLUTO! NEEM DE BENEN, VOOR HET MISSCHIEN TE LAAT IS!
KLENG!
BENG!
WOEPS! HET ZIET ER NAAR UIT, DAT HET AL TE LAAT IS.
VERFAFDELING
OOOOOEW!
HÉ, PLUTO! PLUTO!! WAAR ZIT JE NU WEER?
PROEFVLUCHTEN
PRRRRR
VROEM!
O, GOEIE GRUTJES! KIJK NIET OM, PLUTO, JE... JE BENT EEN BEETJE VERANDERD!
?
MISSCHIEN WAS HET TOCH MAAR BETER GEWEEST ALS JE MET MICKEY WAS MEEGEGAAN!

ZET JE SCHRAP, PLUTO! DE MOTOREN DRAAIEN WARM! WIE WEET WAT ER NU MET JE GAAT GEBEUREN...

PROEFVLUGHTEN

VROEM!

IK DACHT TOCH ECHT DAT IK DAAR EEN HOND ZAG VLIEGEN! IK DENK DAT IK OVERWERKT BEN.

CONTROLE

ZO, DUS JE VINDT HET NOG LEUK OOK, HÈ. KIJK 'NS, EENDEN! NU KUN JE ZE MOOI 'NS LATEN ZIEN, DAT JIJ OOK KUNT VLIEGEN, PLUTO!

?

!

ZET 'M OP, PLUTO! JAAG ZE MAAR GERUST DE LUCHT UIT!

ER VANDOOR JONGENS! EEN VLIEGHOND!

WAF! WOEF!

HALLO! GRONDOBSERVATIEPOST NUMMER DRIE HIER! BOVEN ONZE HOOFDEN OP ONGEVEER HONDERDVIJFTIG METER ZIT EEN VREEMD VLIEGTUIG EEN VLUCHT EENDEN ACHTERNA! WETEN NIET WAT VOOR DING HET IS!

DAAR HEB JE HEM! ER ACHTER AAN, MANNEN!

NOU, NOU, DAT IS TOCH EIGENLIJK OOK WEER NIET NODIG...

ZOEM!

ZOEM!

IK ZOU MAAR ZORGEN DAT IK ER VANDOOR KWAM, PLUTO! JE WEET NOOIT, WAT DIE STRAALJAGERPILOTEN VAN PLAN ZIJN!

WACHT 'NS... MISSCHIEN KUN JE MET ZE MEE DOEN! ZE ZULLEN HET VAST NIET ERG VINDEN ALS JE ACHTER ZE IN FORMATIE GAAT VLIEGEN! DAT ZOU NOG 'NS LEUK ZIJN, HÈ?

WRAF!

SJONGE, WAT EEN VAART HEBBEN ZE! MAAR HET ZIJN OOK STRAALJAGERS... EN JIJ HEBT GEWONE SCHROEFMOTOREN...

ZOEM!

B.Z.2 HIER .. WE HEBBEN DAT VREEMDE VLIEGDING NU VLAK VOOR ONS! WE ZULLEN PROBEREN HEM TOT LANDEN TE DWINGEN! OVER!

BZ-2

WAOEW!

JA PLUTO, HET IS NU WEL ZEKER DAT JE BETER MET MICKEY OP STAP HAD KUNNEN GAAN...

♫POM POM TRALA POM♫

HELP!

WOESJ!!

DAT IS ME OOK WAT, ZEG! LEEN JE EVENTJES EEN OUWE HONDENMAND EN DAN HALEN ZE ER METEEN MAAR DE HELE LUCHTMACHT BIJ!

BZ-2

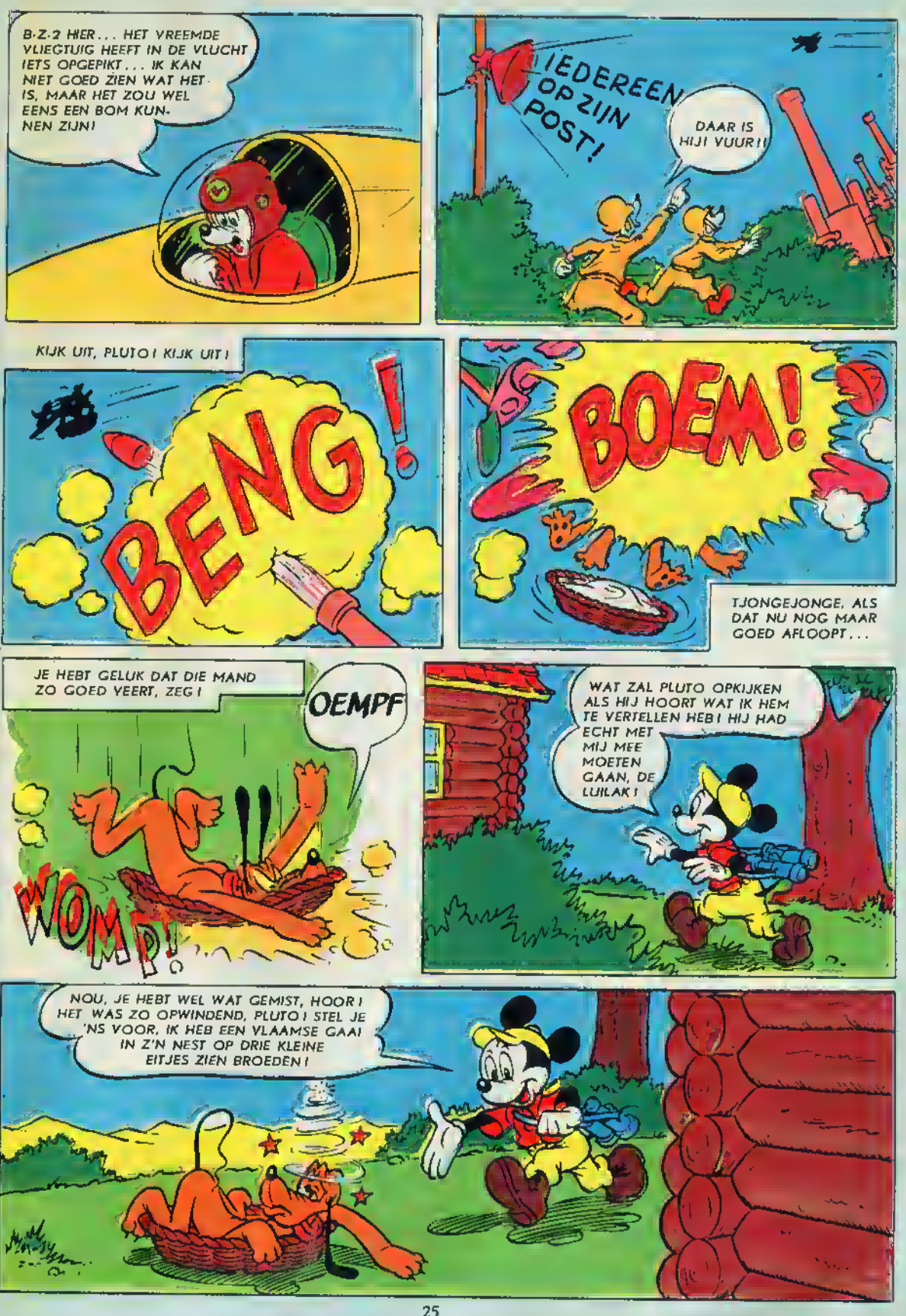
B-Z-2 HIER... HET VREEMDE VLIEGTUIG HEEFT IN DE VLUCHT IETS OPGEPIKT... IK KAN NIET GOED ZIEN WAT HET IS, MAAR HET ZOU WEL EENS EEN BOM KUNNEN ZIJN!
IEDEREEN OP ZIJN POST!
DAAR IS HIJ! VUUR!!
KIJK UIT, PLUTO! KIJK UIT!
BENG!
BOEM!
TJONGEJONGE, ALS DAT NU NOG MAAR GOED AFLOOPT...
JE HEBT GELUK DAT DIE MAND ZO GOED VEERT, ZEG!
OEMPF
WOMP!
WAT ZAL PLUTO OPKIJKEN ALS HIJ HOORT WAT IK HEM TE VERTELLEN HEB! HIJ HAD ECHT MET MIJ MEE MOETEN GAAN, DE LUILAK!
NOU, JE HEBT WEL WAT GEMIST, HOOR! HET WAS ZO OPWINDEND, PLUTO! STEL JE 'NS VOOR, IK HEB EEN VLAAMSE GAAI IN Z'N NEST OP DRIE KLEINE EITJES ZIEN BROEDEN!

SPANNING AAN DE GRENS

Boer Van Miert heeft een groot kapitaal geërfd. Kort daarna wordt zijn tienjarig dochtertje ontvoerd. Talloze pogingen om het kind terug te krijgen hebben gefaald. De ontvoerder houdt zich schuil op de brandtoren in de Wouwse plantage. Hij is er nu op uit zich van nieuwe kleren te voorzien en verder zit hij in grote geldnood. Hij ziet een vrouw bezig met mattenkloppen in de achtertuin en loopt op de voordeur toe...

Even later overhandigde de vrouw hem een zwarte japon...

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

BOERSMA," las hij op het naambordje. Hij belde aan. De vrouw deed open, een matteklopper in de hand. „Morgen, mevrouw, mag ik even meneer Boersma spreken? Mijn naam is Valkhof.... van de stomerij."

„Mijn man is al naar zijn werk," antwoordde de vrouw, „maar kan ik u niet helpen?"

„Uw man was van de week bij ons aan de zaak. Ik moest een grijs kostuum komen halen, dat gestoomd moet worden."

„Een grijs pak....? Daar heeft hij me niets van verteld.... welk grijs pak? Hij heeft er drie!"

„Ik denk het pak dat het het meeste nodig heeft, mevrouw," antwoordde Thijs beleefd lachend.

„Wanneer is mijn man bij u geweest?" vroeg de vrouw, meneer Valkhof een ogenblik aankijkend.

„Nee,... dat zou ik u werkelijk niet kunnen zeggen.... ik ben zelf niet de chef,... maar ik moest een grijs kostuum bij meneer Boersma gaan halen. De chef vertelde dat uw man geweest was...."

„Hè, wat vervelend dat mijn man nu niet thuis is...." antwoordde de vrouw weifelend.

„Ja, ik kan er ook niets aan doen.... ik hoop alleen dat ik niet die hele weg voor niets gekomen ben," zei meneer Valkhof wat teleurgesteld. Mevrouw Boersma viel hem echter in de rede. „Een ogenblikje,... ik zal eens even kijken," zei ze en liet meneer Valkhof alleen in de vestibule. Aan de kapstok hing een keurige herenoverjas, maar voor hij er toe kon besluiten zich met deze jas uit de voeten te maken, was de vrouw al terug met een van de grijze pakken over haar arm. „Het zal dit pak wel zijn.... neemt u dit in elk geval maar mee, ...eh.... u bent toch niet lopende?"

„Nee, nee, mevrouw, mijn wagen staat een eindje verderop. Ik kon het adres niet zo gauw vinden. Ik had het verkeerde huisnummer.... ziet u."

„Wanneer komt het terug?" wilde mevrouw Boersma nog weten.

„Over vier dagen. U zult het pak niet terug kennen," zei meneer Valkhof vlug en nam het pak van de vrouw aan. „Dag mevrouw," zei hij vriendelijk, en rustig wandelde hij het tuinhekje uit. Toen hij enkele huizen verder was, hoorde hij de vrouw alweer haar matten kloppen. Het was intussen al wat drukker op straat geworden en hij kon verder maar beter de bosrand houden. Juist toen hij echter de weg wilde oversteken hoorde hij de stem van mevrouw Boersma: „Meneer, meneer!"

Thijs keek om. „Meneer, een ogenblikje....!" riep ze met beide handen aan de mond. Even aarzelde Thijs. Zou ze hem herkend hebben? Hard weglopen? Dat zou haar dan de zekerheid geven dat hij de beruchte ontvoerder was. Resoluut stapte hij terug.

„Meneer," zei de vrouw toen Thijs het voortuintje weer binnenstapte, „ik heb nòg wat voor u," en ze verdween, om hem even later een zwarte japon te overhandigen. „Deze moet óók nodig gestoomd worden. Gaat dat in één moeite door?" zei ze. Thijs keek een ogenblik raar op. Een dámesjapon. Nu zou hij zich zo nodig nog als vrouw kunnen vermommen ook! „Komt in orde, mevrouw. Ook over vier dagen," antwoordde hij gedienstig en draaide zich weer om. Achter hem werd onmiddellijk de voordeur weer gesloten.

In het bos verkleedde Thijs zich snel. Het pak paste hem wonderwel en de zwarte japon.... verdween in een greppel onder de struiken. Die kwam later misschien nog wel van pas. Daarna wandelde hij door het bos terug naar de brandtoren waar zijn fiets verborgen stond. Nu moest hij op een even snelle manier aan geld zien te komen, liefst véél, want als zijn plan morgen wederom zou mislukken, moest hij over voldoende geld beschikken om vlug, ver, en voorgoed te kunnen verdwijnen! Als werkterrein koos hij Steenbergen, een flinke plaats een kilometer of vijftien ten noorden van Bergen op Zoom. Hij moest langs de grote weg, maar in zijn nieuwe grijze pak leek hem dat niet

al te gevaarlijk en inderdaad berelkte hij in de middag Steenbergen, zonder ook maar de geringste moeilijkheid. Thijs Blok was niet een man die voor een moeilijk karwei terugdeinsde, maar wat hij nu ging ondernemen was toch een noodsprong. Als de list gelukte, moest hij snel zijn verdere plan uitvoeren, want het net dat de politie rond hem aan het spannen was, zou hierdoor nog strakker worden aangehaald. Het was zijn laatste kans!

Brutaal stapte hij voor een garage, waar auto's zonder chauffeur verhuurd werden, van de fiets. Haastig liep hij de garage binnen en riep luid: „Is de chef bij de hand?" Onmiddellijk kwam er een man in een lange witte jas aanlopen. „U wenst?" vroeg de man vriendelijk.

„Onmiddellijk een wagen," zei Thijs glashard. „Ik heb haast."

„Dat kan gebeuren, meneer, komt u even mee. Een volkswagen?"

„Ja, dat is goed, maar snel, want ik moet naar een patiënt en mijn eigen wagen is defect. Ik ben dokter Valkhof.... kan ik mijn fiets hier even laten staan?"

„Dokter Valkhof?" herhaalde de chef. „Valkhof....?"

„Oh pardon, u kent me natuurlijk nog niet," hernam Thijs en hij schudde de garagechef de hand. „Valkhof is mijn naam. Ik heb mij hier verleden week gevestigd."

„Aangenaam met u kennis te maken, dokter," zei de garageman beleefd. „Heeft u een wagen nodig voor de gehele dag?"

„Oh née, zolang zal het niet zijn. Even een paar patiënten bezoeken.... gewone tarief zeker?"

De chef noemde het tarief en vervolgde: „Honderd gulden borg alstublieft!" maar Thijs was hier op voorbereid.

„Borg?" vroeg de dokter geërgerd. „Man, voor die onzin heb ik nu echt geen tijd. Ik geloof niet eens dat ik honderd gulden bij me heb. Wilt u zeggen dat ik geen wagen zonder borg kan krijgen?"

De garagehouder dacht snel na. Een nieuwe klant, die nieuwe dokter.... nee, die kon hij niet zomaar terug sturen.... hoewel....

„Nu, ik heb haast. Er zijn gelukkig nog méér garages in Steenbergen!" drong de dokter aan.

„Deze wagen dokter," zei de chef gedienstig, „de papieren zitten er in."

„Ik zal straks mijn eigen wagen voor reparatie sturen," zei de dokter. „Het lijkt me hier wel een vertrouwd adres."

„Heel graag, dokter," antwoordde de chef met zijn

Hij steeg van zijn fiets af en stapte de garage in...

innemendste glimlach. „Wij vragen onze klanten nu eenmaal altijd honderd gulden borg, vóór ze een wagen meenemen, ziet u. Je kunt in deze tijd nooit voorzichtig genoeg zijn."

„Groot gelijk, groot gelijk," prees de dokter hem met een klopje op de schouder. „Ik zal er volgende keer rekening mee houden." Hij stapte vlug in de wagen, groette en reed weg.

„Dag dokter," klonk het beleefd en de man in de witte jas maakte een lichte buiging. Handenwrijvend ging hij daarna zijn kantoor binnen. Ha, weer 'n nieuwe klant er bij!

Pijlsnel reed Thijs in zijn volkswagen Steenbergen uit in de richting van Breda. Uit 't vakje naast het instrumentenbord haalde hij de papieren. Nummerbewijs, belastingpapieren, mooi, alles was compleet en op naam van de garagehouder Jansen. Hij was dus nu plotseling meneer Jansen geworden. Nu moest hij zien de wagen zo snel mogelijk te verkopen.... maar als hij in Breda een garage binnen reed om zo'n goede wagen te verkopen, zou men misschien achterdocht koesteren. Daarom reed hij even vóór Breda het Liesbos in. Toen hij zeker was door niemand gezien te worden, botste hij met een van de spatborden tegen een boom aan, zodat dit

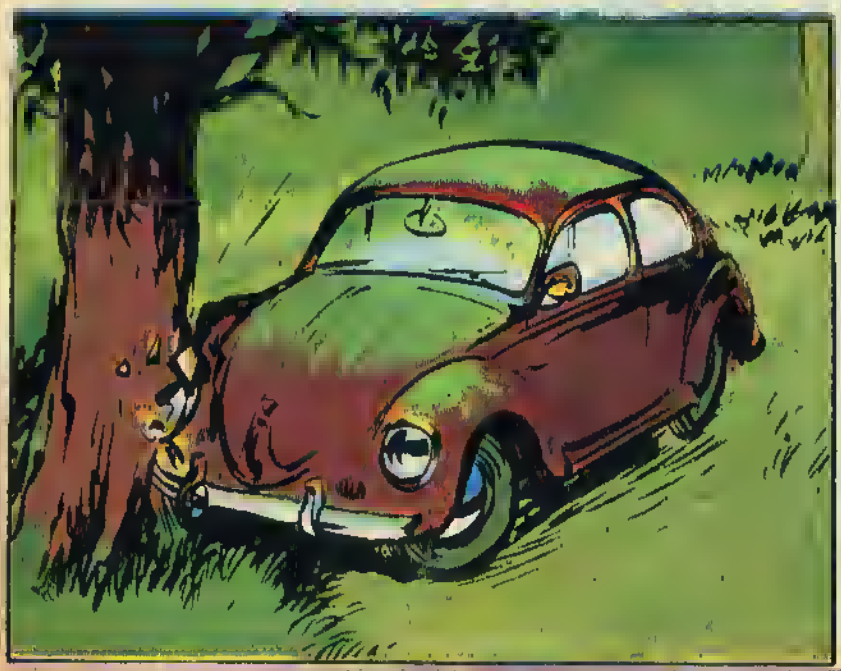

Door de botsing werd het spatbord ingedrukt als 'n harmonika.

geheel werd ingedrukt. Een klein ongelukje! Hij draaide de wagen weer en vervolgde daarop zijn weg naar Breda. Hij stopte voor een garage, waarvan hij wist dat men in tweedehands wagens handelde.
„Brokken?" luidde de vraag van de man die direct naar buiten kwam.
„Ja.... antwoordde Thijs bedenkelijk, „mijn naam is Jansen.... uit Steenbergen.... een deuk opgelopen. Kan die hier gerepareerd worden?"
„Natuurlijk, meneer, rijdt u maar naar binnen!"
Meneer Jansen reed zijn beschadigde auto de garage binnen en stapte uit. „Wat gaat me dat kosten?" was zijn eerste vraag.
De garageman haalde er een collega bij en samen bekeken ze het spatbord dat als een harmonika in elkaar gedrukt was. „Een heel karwei," zei de garagehouder na een nauwkeurig onderzoek. „Zal een aardige duit kosten, vrees ik."
„Hmmm.... wat noemt u een aardige duit?" vroeg meneer Jansen bezorgd.
De man noemde een bedrag van enige honderden guldens. „Ook de vooras is verwrongen," voegde hij er aan toe. „Die moeten we óók repareren!"
Meneer Jansen herhaalde het bedrog en zei nadrukkelijk: „Ik was tóch van plan de wagen te verkopen, want ik ga binnenkort voorgoed het land uit, dus ik moest hem nu dan maar meteen verkopen. Wat is hij u waard? Ik heb er niet veel verstand van, maar het is een prima wagen."
De twee garagemensen keken elkaar een ogenblik veelbetekenend aan. Zouden ze hier een koopje kunnen hebben? De kerel was zo dom geweest er bij te vertellen dat hij er geen verstand van had! De man, die kennelijk de baas van de garage was, noemde een belachelijk laag bedrag.
„Duizend gulden contant," zei hij met een royaal gebaar, maar meneer Jansen haalde zijn schouders op en antwoordde: „Doe er nog vijfhonderd bij en de wagen is van u!"
„Verkocht!" zei de garagehouder onmiddellijk. „Heeft u de papieren bij u?"
Meneer Jansen overhandigde hem daarna al de paperassen en volgde de heren naar hun kantoortje om daar de verkoop verder af te sluiten.
Een half uurtje later stond meneer Jansen op het station van Breda voor het loket.. zijn hoed diep over zijn ogen gedrukt.
Een enkele reis naar Bergen op Zoom," zei hij....

Op de boerderij van Van Miert lag het werk volkomen stil. De boer had nu alle hoop opgegeven nadat hij te Roosendaal gearresteerd was als de ontvoerder van zijn eigen dochtertje!
Wim had al die tijd maar weinig van zich laten horen. Dagen lang zat hij op zijn kamertje te knutselen met zijn radiobouwdoos.
Ofschoon zijn vader vastbesloten was voor de veiligheid van het kind de politie er helemaal buiten te houden tot Anneke veilig en wel thuis was, had Wim al die tijd gewerkt aan een radio-apparaat. Met dit toestelletje zou Van Miert, als hij de losprijs ging betalen, de politie precies op de hoogte kunnen houden, zonder dat deze haar bureau behoefde te verlaten. Het was een klein zendertje, een vestzak-zendertje.
Hij had de microfoon uit de bouwdoos omgebouwd, zodat deze onder 'n das of kraag kon worden bevestigd. Met een draad onder de jas was het verbonden met het zendertje in de zak.
In het geheim had Wim al een proef genomen die wonderwel gelukt was. Een vriend van hem, ook een vervoed radio-knutselaar, had zelf in ontvanger gebouwd. Wim was met zijn zendertje het bos in gegaan, terwijl zijn vriend hem thuis urenlang had kunnen volgen tot op meer dan zes kilometer afstand. De antenne die nodig was om uit te zenden, had Wim in een wandelstok gebouwd, terwijl de draad door zijn mouw van de zender naar de wandelstok-antenne liep.

Omdat zijn vader de politie er niet in wilde mengen, zou hij wel niets voor het plan van Wim voelen, maar Wim zou, als het zover was, zijn vader proberen te overtuigen van het nut van zijn apparaat. Je kon hierdoor immers overal met de politie spreken, terwijl deze rustig op het bureau bij een radio-ontvanger zat. Als er nu nog maar een opdracht van de ontvoerder kwam! De schurk was misschien zó in het nauw gedreven, dat hij niets meer van zich liet horen en het arme meisje.. ja, wie weet?
Zwijgend zat die ochtend Van Miert met zijn vrouw en Wim aan het ontbijt toen de telefoon rinkelde. Lusteloos stond Van Miert op en nam de hoorn op. „Hallo, Van Miert hier!"
„Je spreekt met mij." klonk een fluisterende stem door de telefoon en Van Miert begreep onmiddellijk wie die „mij" was. Een koude rilling liep hem over de rug.
„Neem papier en potlood en schrijf op...." klonk de stem. Dood zenuwachtig legde de boer de telefoon neer en haalde een potlood en een stuk papier. „Ja?"

„Doe er nog vijfhonderd gulden bij en de wagen is van u...!"

„Om precies tien uur verlaat Wim jullie boerderij met de losprijs in de tas bij zich. Hij gaat alléén, goed verstaan, alléén. Hij loopt over het karrespoor langs Veenstra naar de telefooncel aan de klinkerweg. Hij wacht in die cel tot hij opgebeld wordt. Dan volgen nieuwe instructies. Denk er om, in de telefooncel wordt hij bespied. Mocht hij gebruik van de telefoon maken vóór of nádat hij de instructies ontvangt, betekent dat de dood van zijn zusje. Wees verstandig en houd de politie er dus buiten. Begrepen?"
„Begrepen...." stotterde Van Miert, vuurrood van opwinding. „Hoe is het met Anneke?"
„Ze is ziek..., mocht deze allerlaatste opdracht mislukken, dan zie je haar nóóit meer terug...."

Nu gaat het gebeuren!! Zal de ontvoerder tenslotte toch de losprijs krijgen? We hebben een hele tijd niets van Wim gehoord.... zou die soms nog plannen hebben? Lees vooral het volgende nummer!!

TOM POES EN DE WROKWERKER

HEER BOMMEL ZAT MET BEIDE VOETEN GEVANGEN IN EEN GROTE STEENKLOMP, OMDAT DE PRINS SNELHARDEND CEMENT IN ZIJN VOETBAD HAD GEGOOID. NATUURLIJK WAS DAT EEN IDEE GEWEEST VAN DE WROKWERKER, DIE EROP UIT WAS OM HEEL BOMMEL HET LEVEN ZO ZUUR MOGELIJK TE MAKEN.

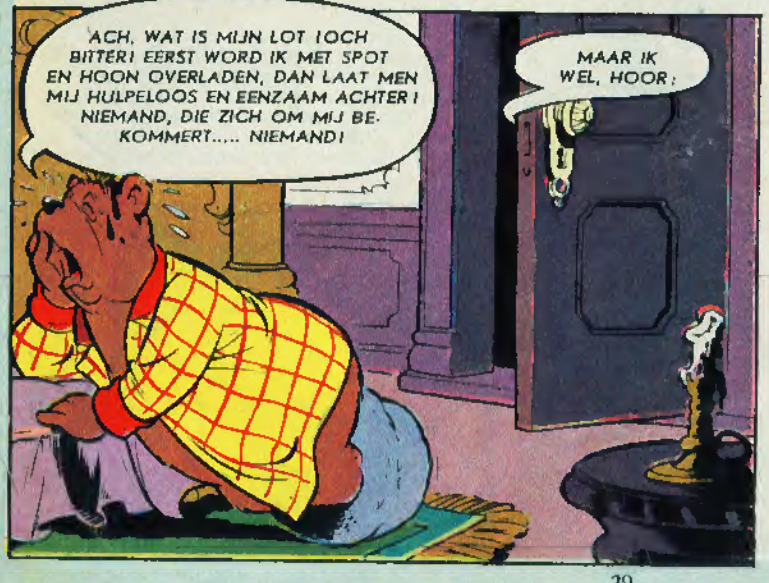

NEE, DAT VOND HEER BOMMEL NIET!
SCHURK, KOM JIJ ME IN MIJN ELLENDE BESPOTTEN... TERWIJL JIJ ZELF DE SCHULD VAN DIT ALLES BENT?
IK? KOM NOU, JE ZULT DE PRINS BEDOELEN. JA, DIE IS HELEMAAL VERANDERD SINDS IK GEINPOEDER IN ZIJN LIMONADE HEB GEDAAN.
GEINPOEDER IN ZIJN LIMONADE? HOORT U DAT, MIJNHEER DE GRAAF?
MAAR DE GRAAF GAF GEEN ANTWOORD. BLIJKBAAR HAD HIJ GEWICHTIGER ZAKEN BIJ DE HAND.
EEN OGENBLIKJE, VRIEND! STA EENS EVEN STIL, DAN SLA IK U TOT...
HUH-HEE-HO-HELA!
NIET DOEN..! NIET SLAAN...!
JA, WEL DOEN! GEEF HEM MAAR EEN KLAP! HAHAHA, DAAR ZAL HIJ VAN OPFRISSEN!
WELAAN, DAN SLA IK U THANS TOT.....
AUWAUW-AUWAUW!
....TOT RIDDER! JA, WANT MET UW KODDIGE MANIER VAN DOEN HEBT GE ONZE LIEVE PRINS DOEN SCHATEREN VAN PLEZIER. UW NACHTHEMD WAS AL ZO HUMORISTISCH, MAAR GIJ ZIJT NOG GRAPPIGER. DAAROM VERDIENT GE HET OM IN DE ADELSTAND TE WORDEN VERHEVEN.

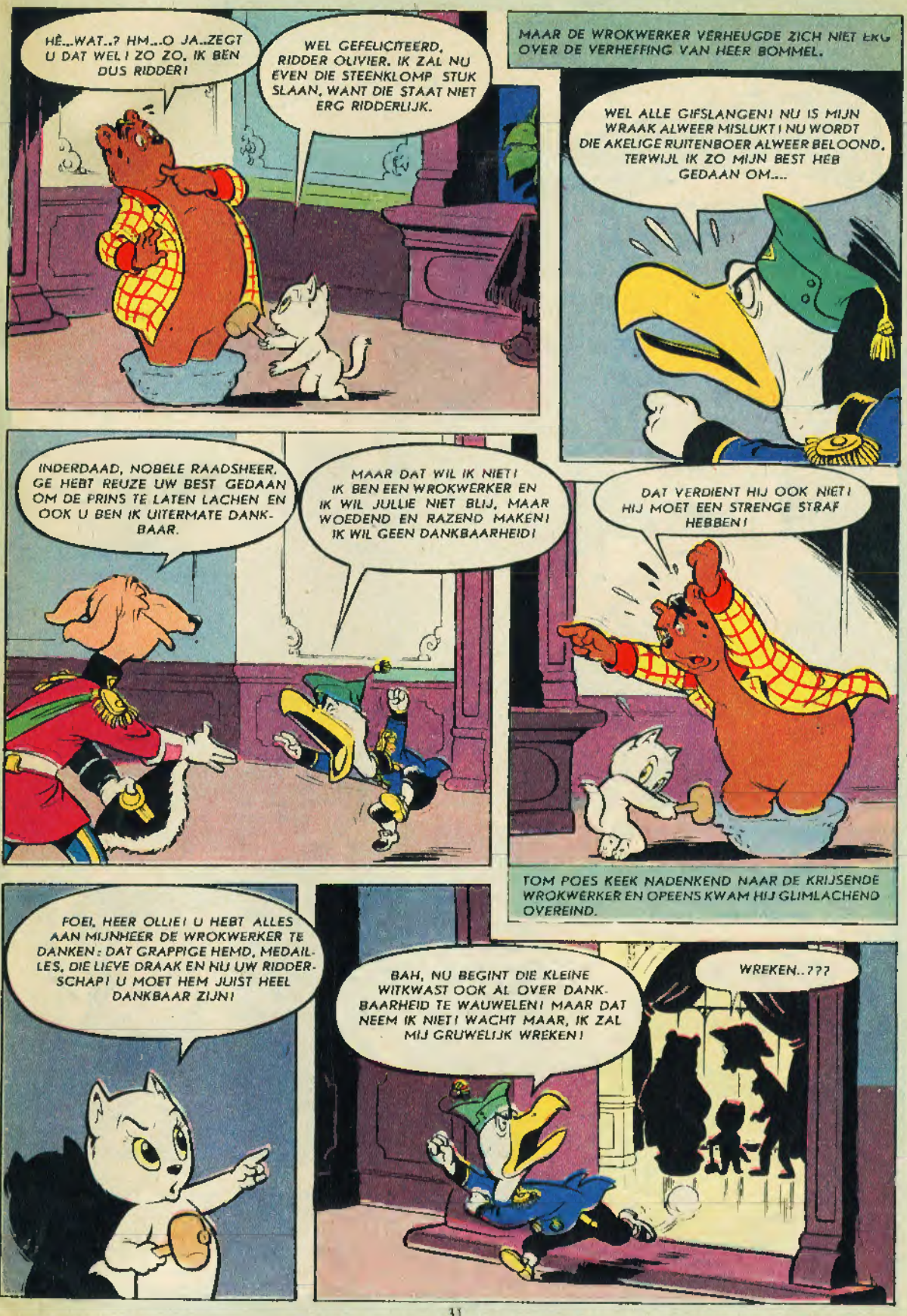
HÈ...WAT..? HM...O JA..ZEGT U DAT WEL! ZO ZO. IK BEN DUS RIDDER!
WEL GEFELICITEERD, RIDDER OLIVIER. IK ZAL NU EVEN DIE STEENKLOMP STUK SLAAN, WANT DIE STAAT NIET ERG RIDDERLIJK.
MAAR DE WROKWERKER VERHEUGDE ZICH NIET ERG OVER DE VERHEFFING VAN HEER BOMMEL.
WEL ALLE GIFSLANGEN! NU IS MIJN WRAAK ALWEER MISLUKT! NU WORDT DIE AKELIGE RUITENBOER ALWEER BELOOND, TERWIJL IK ZO MIJN BEST HEB GEDAAN OM....
INDERDAAD, NOBELE RAADSHEER. GE HEBT REUZE UW BEST GEDAAN OM DE PRINS TE LATEN LACHEN EN OOK U BEN IK UITERMATE DANKBAAR.
MAAR DAT WIL IK NIET! IK BEN EEN WROKWERKER EN IK WIL JULLIE NIET BLIJ, MAAR WOEDEND EN RAZEND MAKEN! IK WIL GEEN DANKBAARHEID!
DAT VERDIENT HIJ OOK NIET! HIJ MOET EEN STRENGE STRAF HEBBEN!
TOM POES KEEK NADENKEND NAAR DE KRIJSENDE WROKWERKER EN OPEENS KWAM HIJ GLIMLACHEND OVEREIND.
FOEI, HEER OLLIE! U HEBT ALLES AAN MIJNHEER DE WROKWERKER TE DANKEN: DAT GRAPPIGE HEMD, MEDAILLES, DIE LIEVE DRAAK EN NU UW RIDDERSCHAP! U MOET HEM JUIST HEEL DANKBAAR ZIJN!
BAH, NU BEGINT DIE KLEINE WITKWAST OOK AL OVER DANKBAARHEID TE WAUWELEN! MAAR DAT NEEM IK NIET! WACHT MAAR, IK ZAL MIJ GRUWELIJK WREKEN!
WREKEN..???

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-73/361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. © 1960 Walt Disney Productions.